ΕΛΤΑ Hellenic Post
PRESS POST X+7 ISO PRESS POST
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο Ν. ΨΥΧΙΚΟ Αριθμός Αδείας 01-3373

ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΝΙΣΥΡΙΩΝ

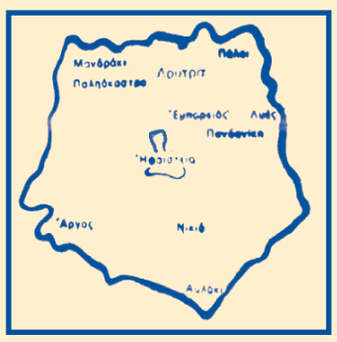

«Πολυβότης γὰρ εἷς τῶν γιγάντων ὑπὸ τοῦ Διὸς βληθεὶς ἠνείχετο· Ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς τὴν τρίαιναν τοῦ μὲν ἥμαρτε· γέγονε γὰρ νῆσος τὸ βληθὲν Νίσυρος».

«Νῆσος ἑπταστάδιος πως τὴν πείμετρον, ὑψηλὴ καὶ θεατροειδὴς συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἤπειρον καὶ ποιοῦσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον, κατ' αὐτὴν δὲ Νίσυρος πελαγία». (Στράβων)

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΙΣΥΡΙΩΝ «Ο ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
ΕΠΑΙΝΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Γραφεία: 3ης Σεπεμβρίου 25 (104 32 Αθήνα) ❖ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022 - Περ. Γ' ❖ Αρ. φύλλου 186

ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΒΑΡΥΣ ΚΙ ΑΣΗΚΩΤΟΣ

Με ανησυχία και προβληματισμό προσμένουν οι Έλληνες τον επερχόμενο χειμώνα. Ανησυχία, πρώτα-πρώτα, ακόμα και φόβο για τις συνεχιζόμενες επεκτατικές βλέψεις των γεπόνων μας, οι οποίοι, καταπατώντας διεθνείς συνθήκες, αποφάσεις, κάθε έννοια νομιμότητας, επεκτείνουν ολοένα τις διεκδικήσεις τους, διαστρεβλώνοντας γεγονότα και καταστάσεις και με δηλώσεις, συμπεριφορές και απειλές, που στόχον έχουν τη δημιουργία εμπόλεμου κλίματος.

Βεβαίως απέναντί τους υψώνουν τείχος άρρηκτο και απόρθητο οι Ελληνικές ένοπλες δυνάμεις, τα στρατευμένα Ελληνικά νιάτα, που είναι πανέτοιμα, αν, ο Θεός μη το δώσει, χρειαστεί να αντιμετωπίσουν οποιαδήποτε και από οπουδήποτε προερχομένη πολεμικήν απειλή. Όμως στον πόλεμο, στον κάθε πόλεμο, δεν υπάρχουν κέρδη χωρίς απώλειες. Ανησυχία όμως προκαλεί και η πανδημία, που προειδοποιεί και πάλι πως είναι πάντα παρούσα, με εμφανείς τις επιπτώσεις στον πληθυσμό και έτοιμη να ξανακτυπήσει, ως απάντηση μάλιστα στην αδιαφορία και στην περιφρόνηση, με την οποία αντιμετωπίζονται τελευταία τα θεσπισθέντα, κατά του κορονοϊού, μέτρα.

Όπως προειδοποιούν οι ειδικοί, η επαγρύπνηση πρέπει να θεωρείται συνεχής και επιβεβλημένη, γιατί ο εφησυχασμός μπορεί να οδηγήσει σε επιδείνωση της κατάστασης, ιδιαίτερα στον επερχόμενο χειμώνα, που είναι ο πρώτος μετά τη χαλάρωση των περιοριστικών μέτρων. Η κατάσταση όμως ήδη άρχισε να γίνεται δύσκολη, και σε άλλους τομείς, όπως η οικονομία, με τις τιμές της αγοράς να παίρνουν ανεξέλεγκτα τον ανήφορο. Το καταναλωτικό κοινό, βλέπει το κομπόδεμα του ολοένα να εξαντλείται και ανήμπορο να αντιδράσει παρακολουθεί προβληματισμένο την κατάσταση, σφίγγοντας το ζωνάρι και θέτοντας φρένο στις αγορές του. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, μας προέκυψε τελευταία και η ενεργειακή κρίση. Ξαφνικά έκλεισαν και στέρεψαν οι «κάνουλες», διακόποντας τη ροή και του πετρελαίου και του φυσικού αερίου, με συνέπεια να νεκρώσουν πολλοί και κύριοι τομείς της καθημερινότητας. Η τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος ανέβηκε σε ύψη δυσθεώρητα, προβληματισμός έντονος επικρατεί για τη θέρμανση των σπιτιών τον επερχόμενο χειμώνα, που μάλιστα, κατά τους ειδικούς, προβλέπεται βαρύς, τα ιδιωτικά μέσα συγκοινωνίας έχουν αλλάξει τους ρυθμούς μετακινήσεων και όλες οι δραστηριότητες, που εξαρτώνται από πετρέλαιο ή αέριο έχουν ...απορρυθμιστεί. Και για μεν τη θέρμανση, γίνεται ήδη στροφή προς το παρελθόν, προς το μαγκάλι και τη ξυλόσομπα. Όμως στο σπίτι το ψυγείο, το πλυντήριο, η κουζίνα, το φωτιστικό, ο θερμοσίφωνας ... δε λειτουργούν με καυσόξυλα, ούτε το αυτοκίνητο κινείται με κάρβουνο. Και από εκεί ξεκινάει το πρόβλημα.

Θέσεις-Αντιθέσεις

☛ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Γεμάτη είναι η ύπαιθρος της Νισύρου από αδέσποτα βοοειδή και αιγοπρόβατα, τα οποία, όπως είναι γνωστό και καθένας εύκολα διαπιστώνει, στο πέρασμά τους, δεν έχουν αφήσει «πέτρα σε πέτρα», μεταβάλλοντας σε Κρανίου Τόπο την άλλοτε καρποφόρα, παραγωγική και καταπράσινη Νισύριακη γη και ισοπεδώνοντας κτήματα περιφραγμένα, νοικοκυρεμένα και από κάθε άποψη προστατευμένα από έξωθεν...επιθέσεις. Αρκετά από τα κτήματα αυτά, που έχουν μεταβληθεί σε βοσκότοπους, ανήκουν στην ιδιοκτησία της τοπικής εκκλησίας και ιδιαίτερα στα μοναστήρια της Παναγίας Σπηλιανής και της Παναγίας Κυράς στον Εμπορειό. Και θα περίμενε κανένας, εις ανταπόδοση, όλο το κρέας, που καταναλώνεται στα κοινά τραπέζια των πανηγυριών, να προέρχεται από δωρεές των κτηνοτρόφων –καταπατητών. Όμως κάθε χρόνο παρατηρείται το φαινόμενο τα μοναστήρια να επιβαρύνονται με σημαντική χρηματική δαπάνη, για αγορά της ολικής ή συμπληρωματικής ποσότητας των απαιτουμένων κρεάτων Όπως θα θυμούνται οι παλιότεροι, κάποτε και μάλιστα σε εποχές σεβασμού της ξένης ιδιοκτησίας, οι ποσότητες των κρεάτων υπερκαλύπτονταν από δωρεές των κτηνοτρόφων του νησιού και μάλιστα σε μεγάλες ποσότητες, με το πλεόνασμα να διανέμεται σε οικογένειες, που αντιμετώπιζαν οικονομικό πρόβλημα. Αχ, βρε ζωή, πόσο άλλαξες !...

☛ ΟΧΙ ΠΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ - ΝΕΡΑΚΙ!...

Οξύ και χρονίζον είναι το πρόβλημα ύδρευσης της Νισύρου και όλες οι υπάρχουσες ενδείξεις πείθουν πως η λύση του βρίσκεται προ των πυλών. Όπως γράφομε σε άλλη στήλη, οι διαδικασίες για την έγκριση της χρηματοδότησης του έργου αντικατάστασης του πεπαλαιωμένου δικτύου ύδρευσης βρίσκονται στο τελευταίο στάδιο. Παράλληλα προχωρούν με ικανοποιητικό ρυθμό οι διαδικασίες συμπλήρωσης των μονάδων αφαλάτωσης, με στόχο την αύξηση της παραγωγής και την επαρκή κάλυψη των αναγκών του νησιού. Όπως δήλωσε ο Δήμαρχος, με χρηματοδότηση του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής το 2019 έγινε προμήθεια νέας μονάδας δυναμικότητας 300 κυβικών μέτρων νερού, ενώ το 2021 εγκρίθηκε η μελέτη για εγκατάσταση μιας ακόμα, δυναμικότητας 600 κ.μ. καθώς και η αγορά μετασχηματιστή, για την ταυτόχρονη λειτουργία όλων των μονάδων, συνολικής δαπάνης 734.000 ευρώ. Οι απαιτούμενοι διαγωνισμοί έχουν ήδη ολοκληρωθεί και αναμένεται η εγκατάσταση και λειτουργία των μονάδων. Ευοίωνα, λοιπόν, τα μηνύματα και αισιόδοξες οι προοπτικές, πως το «καπράτσι» σύντομα θα καταλάβει θέση στο μουσείο.

1922-2022
ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

ΚΑΙ Η ΝΙΣΥΡΟΣ ΥΠΟΔΕΧΘΗΚΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Εκατό χρόνια πέρασαν από τα θλιβερά γεγονότα της Μικράς Ασίας, από τότε, που κάποιοι αδέξιοι χειρισμοί μετέτρεψαν σε ήττες και συμφορά τις θριαμβευτικές νίκες των Ελληνικών στρατευμάτων, ενώ οδήγησαν σε ξερριζωμό από τα Μικρασιατικά εδάφη όσους Έλληνες κατάφεραν να επιζήσουν από το μαχαίρι των αφηνιασμένων βαρβάρων της Ανατολής. Κι οι σελίδες της ιστορίας μας, τόσο της στρατιωτικής, όσο και της πολιτικής, από τη μια ώρα στην άλλη, μετατράπηκαν από ολόχρυσες σε κατάμαυρες. Τραγικές ώρες έζησε τότε η χώρα μας, όταν καθημαγμένη από τον πόλεμο, υποχρεώθηκε να περιθάλψει τα ξερριζωμένα αδέλφια μας, που παίρνοντας το δρόμο της προσφυγιάς, ζήτησαν καταφύγιο στην αγκαλιά της Μητέρας Πατρίδας. Όλη η Ελλάδα, παρά τις δύσκολες ώρες που περνούσε, βρέθηκε στο πόδι, προκειμένου να υποδεχθεί και να περιθάλψει αυτό το εμπερίστατο και αναξιοπαθούν τμήμα των παιδιών της, που από το Ζενίθ της δράσης, της δημιουργίας, της προόδου, ξαφνικά βρέθηκαν στο Ζενίθ της ένδειας, του κατατρεγμού, των διωγμών.

Παρούσα και η Νίσυρος στη γενική αυτή συστράτευση, πρόσφερε το κατά δύναμη, προκειμένου να γλυκάνει τον πόνο, την αγωνία, την απόγνωση, αυτών των ανθρώπων. Πρώτα-πρώτα ο νεοσύστατος, τότε Σύλλογος των Νισυρίων της Αθήνας «Γνωμαγόρας», εκλήθη από την Κυβέρνηση και πήρε μέρος στο πρώτο Παμπροσφυγικό συνέδριο, που είχε σκοπό τη χάραξη πορείας και καθορισμό των μέτρων υποδοχής και ανακούφισης των προσφύγων. Παράλληλα ο Σύλλογος διενήργησε έρανον, του οποίου το καθόλου ευκαταφρόνητο χρηματικό προϊόν διετέθη υπέρ των προσφύγων. Όμως και η Νίσυρος, παρά τις περιορισμένες δυνατότητες, άνοιξε την αγκαλιά της και υποδέχθηκε ομάδα προσφύγων, που ζήτησαν εκεί καταφύγιο. Την ομάδα αποτελούσαν η οικογένεια Σταύρου Χαρίτου (του Σταυρή), με τον ίδιο, τη γυναίκα του Σεβαστή, τους τρεις γιους το Αριστοτέλη, Γιώργη (το Λάχανο), Νικολιό και τις τρεις κόρες του, Φλουριώ, Μαριώ και Ελευτεριώ. Ο μετέπειτα γαμπρός του Γεώργιος Φιλίππου (ο σιδεράς), η οικογένεια Λυκοπάντη (του Κόλλυβα) γονείς και παιδιά, ο Βασίλης Νικολίτσης, η Άννα Κωνσταντίνου, (το Αννάκι) με τα παιδιά της Γιώργο (το Γάζο), Κατίνα και Σεβαστή, η αδελφή της Κωνσταντίνα Μιχαήλου (η Κωνσταντινιά), με το γιο της Γιώργο και την κόρη της Άννα, το Φλουριώ Λυκοπάντη, οι αδελφοί Νικολιός και Κώστας Χαρίτου (οι Κολλυβάδες), αλλά και η Φωτεινή, η Μαρία (το Γυαλιστό), η Χαρία. Πιθανόν να υπήρχαν και άλλοι, γιατί η πληροφόρησή μας είναι ελλιπής.

Αμέριστη ήταν η συμπαράσταση των Νισυρίων, Θα μου επιτραπεί να αναφερθώ στην περίπτωση του παππού μου Γιάννη Κατσιματίδη (του Γιάνναρου), ο οποίος διέθεσε στο Σταυρή δωρεάν το σπίτι του, στην Καμάρα (ιδιοκτησίας σήμερα της Ελισάβετ Χαρτοφύλη), για να στεγάσει την οικογένεια του, ενώ του παραχώρησε και μέρος από τα κτήματά του, για να τα καλλιεργεί για ίδιο λογαριασμό. Την ίδια συμπεριφορά ακολούθησαν και άλλοι πολλοί, ενώ η Μονή της Σπηλιανής, παρεχώρησε μέρος των κτημάτων της, για καλλιέργεια στην οικογένεια Λυκοπάντη. Όλοι τους προσαρμόστηκαν σύντομα στις συνθήκες της νέας ζωής, εντάχθηκαν ως κανονικά και παραγωγικά μέλη στην τοπική κοινωνία, αναγνώρισαν με ευγνωμοσύνη την προσφορά, ανταποκρίθηκαν με εργατικότητα, καλλιέργησαν κτήματα, δίδαξαν νέες μεθόδους καλλιέργειας, καταπιάστηκαν με κάθε είδους χειρονακτική εργασία, ενώ ασχολήθηκαν και με άλλα επαγγέλματα. Ο Γιώργης Φιλίππου άνοιξε σιδηρουργείο και κατασκεύαζε γεωργικά και κάθε άλλης χρήσης εργαλεία, ο Βασίλης ο Νικολίτσης άνοιξε βυρσοδεψείο, το Αννάκι και η Κωσταντινιά ύφαιναν στον αργαλειό τάπητες (τέντες) από τρίχα γιδινή, ενώ με την ίδια έπλεκαν και σχοινιά για γεωργικές εργασίες (σάουλες) και οι αδελφοί Χαρίτου ασχολήθηκαν με τη θάλασσα. Κατασκεύασαν και δρομολόγησαν για μεταφορές ένα από τα πρώτα πετρελαιοκίνητα σκάφη, που υπήρχαν τότε στη Νίσυρο. Σήμερα οι απόγονοί τους σε τίποτε δεν διαφέρουν από τους γηγενείς Νισυρίους, ενώ επί ίσοις όροις μετέχουν στα κοινά του νησιού.

Ο ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΚΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Είναι Επίτιμος Δημότης Νισύρου

Η ολομέλεια της Ακαδημίας Αθηνών κατά τη συνεδρίαση της 13ης Οκτωβρίου, ανεκήρυξεν ομόφωνα ως τακτικό της μέλος τον καθηγητή Δημοσίου Δικαίου και τέως Πρόεδρο της Δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλο. Όπως αναφέρεται στο σκεπτικό της απόφασης, ο Προκόπης Παυλόπουλος, με την ακαδημαϊκή του σταδιοδρομία, το πλούσιο και υψηλού επιπέδου συγγραφικό και διδακτικό του έργο, ανεδείχθη χωρίς αμφιβολία, σε εξέχοντα επιστήμονα του Δημοσίου Δικαίου. Επιπροσθέτως είναι άξια μνείας η πολιτική του σταδιοδρομία, που είχεν ως αποκορύφωμα την ανάδειξή του στο ύπατο αξίωμα της Ελληνικής Πολιτείας.

Ο Δήμαρχος Νισύρου Χριστοφής Κορωναίος απέστειλε συγχαρητήριο τηλεγράφημα στον κ. Παυλόπουλο, ο οποίος, όπως είναι γνωστό, είχε ανακηρυχθεί, με ομόφωνη απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, Επίτιμος Δημότης Νισύρου, όταν το 2018 ως Πρόεδρος της Δημοκρατίας επισκέφτηκε επίσημα τη Νίσυρο και τίμησε με την παρουσία του τις εορταστικές εκδηλώσεις, για την επέτειο της Ενσωμάτωσης. Στη φωτογραφία ο κ. Παυλόπουλος ξεναγείται στο ηφαίστειο.

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ ΥΛΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ
Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ

Σε ανακοίνωση, που εξέδωσε η Περιφέρεια Νοτίου Αιγίου και δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα ΡΟΔΙΑΚΗ, ένα μεγάλο έργο για τη Νίσυρο, η εγκατάσταση Βιολογικού Καθαρισμού, μπήκε ήδη στην τροχιά υλοποίησης. Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση, πρόκειται για ένα από τα σπουδαιότερα έργα υποδομής, το οποίο λύνει ένα τεράστιο πρόβλημα, που αντιμετωπίζει η Νίσυρος τα τελευταία πενήντα χρόνια και για το οποίο ο Δήμος Νισύρου εργάστηκε σκληρά για μια τριετία για την προετοιμασία και εξασφάλιση της χρηματοδότησής του από το Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα «Αντώνης Τρίτσης».

Σύμφωνα με την ανακοίνωση, υπεγράφη ήδη εργολαβική σύμβαση ύψους 2.183.033,81 ευρώ μεταξύ του Περιφερειάρχη **Γεώρ. Χατζημάρκου,** του Δημάρχου **Χριστοφή Κορωναίου** και του εργολάβου, η οποία προβλέπει αποπεράτωση του έργου εντός 18 μηνών από την ημερομηνία υπογραφής. Ο τίτλος του έργου είναι «Εγκατάσταση επεξεργασίας και αγωγός μεταφοράς λυμάτων από το Μανδράκι στο χώρο εγκατάστασης» και αφορά την κατασκευή της Εγκατάστασης Επεξεργασίας Λυμάτων (ΕΕΛ) του οικισμού Μανδρακίου, την κατασκευή του αγωγού μεταφοράς των λυμάτων από την υπάρχουσα δεξαμενή συλλογής λυμάτων στην ΕΕΛ, κατασκευή των αγωγών μεταφοράς του επεξεργασμένου νερού προς τις δεξαμενές αποθήκευσης, την κατασκευή νέας δεξαμενής συλλογής-αποθήκευσης του επεξεργασμένου νερού, καθώς και την κατασκευή των προβλεπομένων αντλιοστασίων και συνοδών έργων, επίσης και τις απαιτούμενες συνδέσεις με τα δίκτυα ΔΕΔΥΕ. Στα πλαίσια της υποστηρικτικής λειτουργίας της Περιφέρειας προς τους Δήμους, που δεν διαθέτουν τεχνικήν υποστήριξη, η παρακολούθηση της υλοποίησης του έργου μέχρι την ολοκλήρωσή του ανελήφθη από τις Τεχνικές υπηρεσίες της Περιφέρειας, οι οποίες θα το παραδώσουν στο Δήμο εν λειτουργία.

ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ - ΠΕΤΣΑ
ΣΕ ΚΑΛΟ ΔΡΟΜΟ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ – ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ

Μετά την επικείμενη αποπεράτωση της επέκτασης του δικτύου ύδρευσης προς τους ορεινούς οικισμούς Νικιών και Εμπορειού και την αναμενόμενη έναρξη των εργασιών εγκατάστασης του Βιολογικού καθαρισμού, πήρε σειρά η κατασκευή νέου εσωτερικού δικτύου Ύδρευσης-Αποχέτευσης των οικισμών Μανδρακίου και Πάλων. Όπως είναι γνωστό η κατασκευή του έργου έχει ήδη εγκριθεί, ενώ για το έργο Ύδρευσης έχει εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση από το πρόγραμμα «Αντώνης Τρίτσης και αναμένεται η χρηματοδότησή του έργου Αποχέτευσης, προκειμένου να προχωρήσουν από κοινού οι διαδικασίες δημοπράτησης. Σε πρόσφατη συνάντηση του με τον Υπουργό Αναπληρωτή Εσωτερικών Στέλιο Πέτσα, ο Δήμαρχος έθεσε εκ νέου το θέμα και ζήτησε να επισπευστεί η χρηματοδότηση, ώστε να προχωρήσουν οι διαδικασίες για ένα έργο, που θα λύσει πολλά και σοβαρά προβλήματα, ενώ με την εκτέλεση του, μετά μάλιστα την ολοκλήρωση των έργων ύδρευσης των ορεινών οικισμών και την έναρξη των εργασιών εγκατάστασης του Βιολογικού Καθαρισμού, θα ολοκληρωθούν όλες οι παρεμβάσεις, που αφορούν τις βασικές υποδομές του νησιού. Ο Υπουργός άκουσε με ενδιαφέρον το αίτημα του Δημάρχου, έδειξε κατανόηση και έδωσε την υπόσχεση πως το θέμα θα εισαχθεί για χρηματοδότηση στο προσεχές συμβούλιο, το οποίο θα συνέλθει την προσεχή εβδομάδα. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, ο κ.Πέτσας μέχρι τώρα αντιμετωπίζει με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τα αιτήματα του Δήμου Νισύρου, εγκρίνοντας πιστώσεις, που, συμπεριλαμβανομένου και του υπόψη έργου της αποχέτευσης, φτάνουν τα 5 εκατ. ευρώ. Γι' αυτό και ο Δήμαρχος τον ευχαρίστησε για το ενδιαφέρον του αυτό και τον προσεκάλεσε να επισκεφτεί τη Νίσυρο, ως φιλοξενούμενος του Δήμου, πρόσκληση, την οποίαν απεδέχθη ο Υπουργός και υποσχέθηκε πως θα φροντίσει να επισκεφθεί το νησί σύντομα.

ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ ΚΑΤΑΠΑΤΗΤΕΣ
ΚΑΡΠΟΥΝΤΑΙ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΝΙΣΥΡΙΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Περίεργα, ανησυχητικά αλλά και σκανδαλώδη φαινόμενα απάτης εντοπίστηκαν τον τελευταίο καιρό στη Νίσυρο,. Όπως δήλωσε ο Δήμαρχος Χριστοφής Κορωναίος, κατόπιν εισαγγελικής εντολής, έφτασε στο νησί μας κλιμάκιο του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ), προκειμένου να ελέγξει κάποια φαινόμενα καταπάτησης της γης. Πρόκειται για εκτάσεις ιδιοκτησίας Νισυρίων, κυρίως μεταναστών, που δεν καταχωρίστηκαν στο Κτηματολόγιο και σήμερα παρουσιάζονται άτομα μη Νισύριοι, κατά πληροφορίες Κρητικοί, οι οποίοι δηλώνουν ψευδώς ότι έχουν ενοικιάσει και χρησιμοποιούν τις εν λόγω εκτάσεις ως βοσκοτόπια ή για αμπελοκαλλιέργειες, γι' αυτό και από το 2016 επιδοτούνται από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Εκτός από τις ιδιωτικές εκτάσεις, στην υπόθεση περιλαμβάνονται και οι νησίδες Παχειά και Πυργούσα, καθώς και κτήματα της Μονής της Κυράς. Αμέσως ο Δήμαρχος ενημέρωσε με επιστολή του τη διοίκηση του ΟΠΕΚΕΠΕ καθώς και τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, ζητώντας τη λήψη μέτρων, προκειμένου να διαλευκανθεί η υπόθεση, να εντοπιστούν και να τιμωρηθούν οι καταπατητές, αλλά και να ακυρωθούν τυχόν συνταχθέντα πλαστά συμβόλαια, ώστε να διασφαλιστεί η κυριότητα των συγκεκριμένων εκτάσεων και να μη χάσουν οι Νισύριοι τις περιουσίες τους, με τη γνωστή πια μέθοδο της χρησικτησίας. Απαντώντας στο Δήμαρχο ο Πρόεδρος του ΟΠΕΚΕΠΕ Βαγγέλης Σημαντράκος, δήλωσε ότι αναγνωρίζει τη σοβαρότητα του προβλήματος και ότι αναμένει τις παρατηρήσεις του κλιμακίου, που εστάλη στη Νίσυρο, προκειμένου να ξεκινήσει διεξοδικός διοικητικός έλεγχος. Διάχυτη είναι η γνώμη στη Νίσυρο, ότι κάποιος ντόπιος- συνδετικός κρίκος είναι αναμεμειγμένος στην υπόθεση.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΝΙΣΥΡΟΥ ΣΤΑ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ

Το πρώτο κουδούνι, με την έναρξη, κάθε χρόνο, της σχολικής χρονιάς, φέρνει τη σκέψη μας και τη ξεναγεί πίσω στα μαθητικά χρόνια της δικής μας γενιάς και στις συνθήκες λειτουργίας των σχολείων στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια. Χρόνια δύσκολα, με πολλές και ανυπέρβλητες, πολλές φορές αντιξοότητες, τότε, που η έλλειψη μόνιμης στέγης του Γυμνασίου, μας ανάγκαζε, κάθε χρόνο να αλλάζομε οίκημα, εν πολλοίς ακατάλληλο, τότε που στο μεγαλύτερο ποσοστό τους οι οργανικές θέσεις παρέμεναν κενές, υποχρεώνοντας τους παρόντες καθηγητές να καλύπτουν τα κενά, τότε που τρέχαμε για να βρούμε και να αγγαρέψομε γνωστό ή φίλο στην Αθήνα και τον Πειραιά, για να μας προμηθεύσει τα βιβλία, από το δικό μας το φτωχικό βαλάντιο, τότε, που τελείωνε η σχολική χρονιά και κανένας δεν γνώριζε αν το ερχόμενο θα λειτουργούσε το σχολείο ή θα έπρεπε, όσοι είχαν την οικονομική δυνατότητα, να φροντίσουν να εξασφαλίσουν προϋποθέσεις για να συνεχίσουν τη φοίτηση σε Γυμνάσια μεγαλύτερων νησιών, ενώ οι οικονομικά αδύνατοι θα παρέμεναν με τον πόθο και τον καημό για μάθηση. Αμυδρά εικόνα των συνθηκών εκπαιδεύσεως των χρόνων εκείνων, μας προσφέρει η σχετική έρευνα με τίτλο «Συμβολή εις την Ιστορία της Εκπαιδεύσεως στη Νίσυρο» του αείμνηστου Μάνου Φραντζή, ο οποίος υπηρέτησε στο Γυμνάσιο Νισύρου ως καθηγητής Χημικός από το σχολικό έτος 1963 έως 1966 και ως Διευθυντής από το 1967 έως 1972. Από τον τόμο 4 της περιοδικής έκδοσης ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ /1972, που εκδίδει η Εταιρεία Νισυριακών Μελετών, αναδημοσιεύομε ενδεικτικόν απόσπασμα στη συνέχεια:

Τα παιδιά του Οικοτροφείου της Παναγίας της Σπηλιανής

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΝΙΣΥΡΟΥ

Τὸ Γυμνάσιον, ὡς ἀνεφέρθη καὶ ἀνωτέρω, ἤρχισε νὰ λειτουργῇ ὡς ἀνεξάρτητος ὑπηρεσία ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1946-47. Μετὰ τὸν χωρισμόν του ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἐστεγάσθη εἰς τὴν οἰκίαν Βαγιάτη κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1946-47, μέχρι τοῦ 1949 εἰς τὴν οἰκίαν Κ. Τραμπούλη, ἀπὸ 1949-1960 εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Μανδρακίου καὶ ἀπὸ τοῦ 1969 μέχρι σήμερον εἰς τὴν δυτικὴν πτέρυγα τοῦ Διοικητηρίου Μανδρακίου, ἥτις παρεχωρήθη διὰ τὴν στέγασιν αὐτοῦ κατόπιν τῆς ἀπὸ 9-6-1969 ἀποφάσεως τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Στεγάσεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐπαρχείου Κῶ, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3483/2-7 69 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἐπάρχου Κῶ.

Ἀπὸ τοῦ 1946-47 ἐλειτούργησεν ὡς Ἡμιγυμνάσιον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁμήρειον Ἡμιγυμνάσιον Νισύρου», συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 26932 τῆς 18ης Αὐγούστου 1947 ἀπόφασιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Δωδεκανήσου, ἐπηνδρώθη δὲ καὶ μὲ τὸ ἀπαραίτητον προσωπικόν. Ἀπὸ τῆς πρώτης ὅμως στιγμῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων προέκυψε θέμα ὑπερηλίκων, δηλαδὴ μαθητῶν οἱ ὁποῖοι, συμφώνως πρὸς τὴν ἡλικίαν των, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς ἀνωτέραν τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ἠδύναντο νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα. Πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς τῆς καταστάσεως τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας παρέσχεν εἰς τοὺς Δωδεκανησίους ὑπερήλικας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 83254/46 ἀποφάσεώς του, τὸ δικαίωμα νὰ προσέρχωνται εἰς κατατακτηρίους ἐξετάσεις δὶς τοῦ ἔτους. Διὰ τῆς τοιαύτης ὅμως προωθήσεως τῶν μαθητῶν παρέστη ἀνάγκη αὐξήσεως τῶν τάξεων τοῦ Ἡμιγυμνασίου Νισύρου. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐξήσεως τῶν τάξεών του καὶ δεδομένου ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν Ἡμιγυμνασίων εἶχε πρὸ πολλοῦ καταργηθῆ εἰς τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα, τὸ Ἡμιγυμνάσιον Νισύρου ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1948-49 μετετράπη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 8870/28-7-48 ἀποφάσεως τοῦ πρώτου Γενικοῦ Διοικητοῦ Δωδεκανήσου κ. Νικ. Μαυρῆ εἰς Γυμνασιακὸν παράρτημα τοῦ Ἱπποκρατείου Γυμνασίου Κῶ. Τὸ Γυμνασιακὸν παράρτημα ἐλειτούργησεν ὡς τετρατάξιον τὸ 1948-49 καὶ ὡς πεντατάξιον τὸ 1949-50. Ἀπὸ τοῦ 1950-51 μετετράπη καὶ πάλιν εἰς τριτάξιον μέχρι τοῦ 1954-55, ὅτε λόγοι διάφοροι συνετέλεσαν εἰς τὴν τρομακτικὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν του, ἀναγκασθέντος τοῦ τότε Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας τὴν ἀναστολὴν τῆς λειτουργίας του, ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1955-56.

Ἡ τοιαύτη ὅμως κατάστασις τῆς πνευματικῆς ἀποτελματώσεως, δεδομένου ὅτι οἱ Νισυρόπαιδες μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου δὲν εἶχον τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας συνεχίσεως τῶν Γυμνασιακῶν των σπουδῶν ἐκτὸς τῆς νήσου, προεκάλεσε ζωηροτάτας ἀντιδράσεις, κατόπιν δὲ συντόνων ἐνεργειῶν τοῦ τότε Δημάρχου Γεωργίου Γιαλούρη, ἐπανήρχισε τὴν λειτουργίαν του τὸ Γυμνάσιον καὶ πάλιν ὡς Παράρτημα τοῦ Γυμνασίου Κῶ τὴν 8ην Ἰανουαρίου 1959. Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου μέχρι τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1963-64 ἐλειτούργησεν ὡς Παράρτημα. Τὸ διδακτικὸν προσωπικόν, πλὴν τοῦ Διευθύνοντος τὸ Παράρτημα καθηγητοῦ, ὅστις ἦτο Δημόσιος Ὑπάλληλος ἀπεσπασμένος ἐκ τοῦ Γυμνασίου Κῶ, προσελαμβάνετο ἐπὶ συμβάσει καὶ ἠμείβετο ὑπὸ τοῦ Δήμου Μανδρακίου, τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Συλλόγου «Ὁ Γνωμαγόρας». Τὸ σχολικὸν ἔτος 1964-65, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 44448/19-5-64 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν, μετετράπη τὸ Γυμναοιακὸν Παράρτημα εἰς ἀνεξάρτητον τριτάξιον Γυμνάσιον, μορφὴ ὑπὸ τὴν ὁποίαν λειτουργεῖ μέχρι σήμερον, τὸ δὲ προσωπικόν του εἶναι ἅπαντες Δημόσιοι Ὑπάλληλοι.

Κατωτέρω παραθέτομεν στοιχεῖα ἐκ τῆς λειτουργίας του ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1946-47 μέχρι σήμερον:

Α. Κίνησις μαθητῶν

Σχολικὸν ἔτος	ΤΑΞΕΙΣ					
	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Σύνολον
1946-47	8	11	8	10	—	37
1947-48	23	8	8	—	—	39
1948-49	26	14	6	10	—	56
1949-50	31	15	11	11	9	77
1950-51	24	21	18	—	—	63
1951-52	15	13	17	—	—	45
1952-53	19	8	10	—	—	37
1953-54	17	11	8	—	—	36
1954-55	17	12	10	—	—	39
1958-59	21	10	—	—	—	31
1959-60	19	19	—	—	—	38
1960-61	34	23	35	—	—	92
1961-62	16	23	15	—	—	54
1962-63	21	13	—	—	—	34
1963-64	25	14	17	—	—	56
1964-65	22	16	11	—	—	49
1965-66	18	17	14	—	—	49
1966-67	20	12	16	—	—	48
1967-68	13	14	9	—	—	36
1968-69	13	13	13	—	—	39
1969-70	15	11	14	—	—	40
1970-71	33	19	12	—	—	64
1971-72	26	21	18	—	—	65

ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐξ αἰτίας τοῦ μεταναστευτικοῦ ρεύματος καὶ τῆς ἐκ τοῦ λόγου τούτου μειώσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου συνεχῶς ἐμειοῦτο, μὲ κίνδυνον ὁριστικῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Γυμνασίου. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ δυσαρέστου τούτου γεγονότος διὰ τὴν νῆσον μας καὶ ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως, δεδομένου ὅτι θὰ ηὔξανε τὸ μεταναστευτικὸν ρεῦμα καὶ θὰ ἐπήρχετο ταχύτατα ἡ ἐρήμωσις τῆς νήσου, ἡ ἐκκλησιατικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἱ.Μ. Σπηλιανῆς κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τοῦ Μαΐου 1969, ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν μαθητικοῦ οἰκοτροφείου διὰ μαθητὰς Γυμνασίου προερχομένους ἐξ ἄλλων νήσων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν:

Προέδρου: Ἀρχιμανδρίτου Ἰγνατίου Κόβερ, Ἡγουμένου τῆς Ἱ.Μ. Σπηλιανῆς, Ἀντιπροέδρου: Ἱερέως Νικολάου Χατζόγλου, Γραμματέως: Ἐμμανουὴλ Φραντζῆ, Ταμίου: Κωνσταντίνου Γενᾶ, Μέλους: Χαρτοφύλη Πάχου.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς ἐνεκρίθη διὰ τῆς κάτωθι ἀποφάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρόδου κ.κ. Σπυρίδωνος:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΡΟΔΟΥ

Ἀρ. Πρωτ. 908

Πρὸς

Τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτην
κ. Ἰγνάτιον Κόβερ
Ἡγούμενον Ἱερᾶς Μονῆς Σπηλιανῆς

Γνωρίζοντες λῆψιν τοῦ ἀπὸ 20 λήγοντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 13 ὑμετέρου ἐγγράφου, προαγόμεθα νὰ γνωρίσωμεν ἡμῖν, ὅτι παρέχομεν τὴν ἔγκρισιν Ἡμῶν, διὰ τὴν ὑφ' ὑμῶν προταθεῖσαν ἵδρυσιν Οἰκοτροφείου Μαθητῶν Γυμνασίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν (ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΠΗΛΙΑΝΗΣ - ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ») εὐχόμενοι ὅπως ὁ Κύριος, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἀξιώσῃ ἅπαντας ὅπως εὑρεθῶμεν συντόμως εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἴδωμεν πραγματοποιούμενον τὸ εὐάρεστον Θεῷ καὶ ἀνθρώποις ἀναληφθὲν ἔργον, ὅπερ τὰ μέγιστα θέλει συμβάλει εἰς τὴν ἐθνικήν, θρησκευτικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἀναγέννησιν τῆς προσφιλοῦς ἡμῖν τῆς τῶν Νισυρίων νήσου.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ρόδου τῇ 29-5-1969

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

Ὁ Ρόδου Σπυρίδων

Λόγοι διάφοροι συνετέλεσαν νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ἡ ἵδρυσις τοῦ οἰκοτροφείου κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1969-70 καὶ ἤρχισαν αἱ τεχνικαὶ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἔναρξιν λειτουργίας του ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1970-71. Μεγάλως συνέβαλεν εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας του ὁ ἱδρυθεὶς τὸν Δεκέμβριον 1969 Σύλλογος Γονέων καὶ Κηδεμόνων Μαθητῶν Γυμνασίου Νισύρου. Οὕτως ἀπὸ κοινοῦ συνεργαζόμενοι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου Γονέων, ἐπέτυχον νὰ λειτουργήσῃ τὸ μαθητικὸν οἰκοτροφεῖον τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1970 εἰς τὴν οἰκίαν Κ. Γρηγοριάδου, ἥτις ἀποτελεῖ περιουσίαν τῆς Μονῆς, καὶ μὲ δύναμιν 30 μαθητῶν, ἐξ ὧν 16 ἐκ Κεφάλου, 9 ἐκ Καρδαμαίνης, 2 ἐκ Τήλου, 1 ἐκ Πάλων, 1 ἐξ Ἐμπορειοῦ καὶ 1 ἐκ Νικειῶν. Ἡ ἐν τῷ μεταξὺ διορισθεῖσα νέα ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν: Προέδρου: Ἀρχιμανδρίτου Ἰγνατίου Κόβερ, Ἀντιπροέδρου: Ἰωάννου Κορωναίου, Γραμματέως: Ἀποστόλου Μαστρογιάννη, Ταμίου: Νικολάου Καλογήρου, Μέλους: Ἠλία Λεντῆ, μετὰ ζῆλου ἐπεδόθη εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ οἰκοτροφείου, ἀπεπέλεσε δὲ καὶ τὸ πρῶτον διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ.

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

- Ο **Τάσος Σφακιανός** και η **Βιργινία Καραγκιώλη** στη Νίσυρο.
- Ο **Δημήτρης Αναστασόπουλος** και η **Άννα Αναστασίου** στη Νίσυρο.
- Ο **Ιωάννης Π. Σφακιανός** και η **Ιωάννα Καραγιάννη** στη Νίσυρο.

Να ζήσουν χαρούμενοι και ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Η **Αγγέλα Χατζηάμαλλου** στην Αθήνα και ετάφη στην Καρδάμαινα
- Η **Μαρία Ιντζέ-Λαμπάδη** στη Νίσυρο
- Η **Άννα Κ. Παριανού** στη Ρόδο
- Ο **Γιώργος Μαστρομιχάλης** (από τα Νικιά) στην Αυστραλία
- Η **Καλλιόπη Καζάντη-Ορσάρη** στη Νίσυρο
- Ο **Βαγγέλη Ιντζές** στη Νίσυρο
- **Ο Γιώργος Κουμέντος** στη Ρόδο.

Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς τους.

ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΕ Α.Ε.Ι.

- Η **Κέλλυ Παπαδάκη,** εγγονή του Μάκη Πασχαλάκη, στο Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών του Παντείου Πανεπιστημίου. Θερμά συγχαρητήρια.

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

- Η καθηγήτρια **Ελισάβετ Λαζ. Μαυρουδή** τοποθετήθηκε Γυμνασιάρχης στο Βενετόκλειο Γυμνάσιο Ρόδου. Θερμά συγχαρητήρια.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

- Η **Πόπη Καρπαθάκη,** εις μνήμη του συζύγου της Αντωνίου, προσέφερε 100 ευρώ για ενίσχυση της εφημερίδας.
- Η **Ανδρομάχη Διαμαντοπούλου** διέθεσε 100 Ευρώ, για προσφορά καφέ στην πανήγυρη της Παναγίας Θερμιανής, στους Πάλους.

Τους ευχαριστούμε θερμά.

«ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ»
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτησία - Έκδοση:
Συλλόγου Νισυρίων Αθηνών
«ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
3ης Σεπτεμβρίου 25 ΤΚ 10432 Αθήνα
Τηλ. 210/52.24.463

Διευθυντής Σύνταξης:
ΓΙΑΝ. ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗΣ
Επίτιμος Πρόεδρος «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ»
Κανάρη 4 - 154 51 Ν. Ψυχικό
Τηλ. - Fax: 210/67.17.671
e-mail: hartofylis@yahoo.gr

Συνδρομές - Εμβάσματα:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
Σηλυβρίας 29 - 17123 Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 210/9337899

Αντιπρόσωποι
Ρόδου: Δ.Μ. Καραγιώργης
Κω: Λουκία Πληθίδη
Νισύρου: Μιχ. Βεζυρόγλου
Σίδνεϋ: Νικ. Γιαννάκης

Ηλεκτρονική επιμέλεια έκδοσης:
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΩΝ. ΚΑΡΑΛΗΣ

«ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΗ ΜΕΛΙΣΣΑ»
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Φιλανθρωπικό και Πολιτιστικό Σωματείο «ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΗ ΜΕΛΙΣΣΑ», εκφράζει τις ευγνώμονες ευχαριστίες του προς τον συμπατριώτη μας **Γεώργιο Ιακ. Γεωργάκη,** Νισύριο της Αμερικής, για την προσφορά χιλίων (1.000,00) ΕΥΡΩ προς ενίσχυση του σκοπού του σωματείου μας, που προσφέρει υποτροφία σε Δωδεκανήσιους φοιτητές.

Τέτοιες ευγενικές χειρονομίες μας δίνουν κουράγιο να συνεχίσουμε τις προσπάθειές μας για τη μόρφωση των παιδιών της Δωδεκανήσου.

Νίσυρος, Οκτώβριος του 2022

Για το Διοικητικό Συμβούλιο:
Μπέτυ Νικολοπούλου, Ταμίας

Για αυτούς που έφυγαν

Ο ΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΜΕ ΠΟΝΟ ΒΑΘΥ ΤΟΝ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΗΣΕ Η ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ

Ο Αριστοτέλης ο Παυλίδης, αυτός ο μεγάλος ευπατρίδης, ο πολιτικός, ο πατριώτης, ο άνθρωπος, ο φίλος, έφυγε από τη ζωή. Μετά από πολύμηνο αγώνα, νικήθηκε στη μάχη για τη ζωή και άφησε την τελευταία του πνοή σε Νοσοκομείο της Αθήνας, όπου νοσηλευόταν τον τελευταίο καιρό.

Σαν βόμβα έσκασε και αστραπιαία μεταδόθηκε η θλιβερή είδηση, που σκέπασε με μαύρα νέφη τον ουρανό της Δωδεκανήσου. Και σύσσωμος ο λαός έσπευσε με θλίψη και πόνο βαθύ, να αποχαιρετίσει τον Τέλη του, το δικό του άνθρωπο, ο οποίος επί πολλά χρόνια εκπρόσωπος τους στο Ελληνικό Κοινοβούλιο και για πολλά χρόνια σε Υπουργικό θώκο, είχε σπάσει τις γνωστές διαχωριστικές κομματικές γραμμές, βρέθηκε πάντα κοντά σε όλους, στον Μήτσο, στον Νικόλα, στη Μαριώ, στον Κωστή... σε καλές και κακές στιγμές, γνώρισε τις ανάγκες τους, ενδιαφέρθηκε για τα προβλήματά τους, πήρε μέτρα για να σπάσει η απομόνωση μεταξύ των νησιωτών κι έγινε φίλος ειλικρινής και συμπαραστάτης με όλους, ανεξάρτητα από τις πολιτικές προτιμήσεις και τα κομματικά «πιστεύω» του καθενός.

Όμως πιστός τηρητής της νομιμότητας, έκλεινε πάντα την πόρτα στο ατομικό συμφέρον, κι αυτή η τακτική τον έκαμε να νιώσει πικρία και απογοήτευση στο τέλος σχεδόν της πολιτικής του δραστηριότητας. Όμως στη συνείδηση αυτών που τον είχαν γνωρίσει και συναναστραφεί, έμεινε πάντα δικαιωμένος, πάντα ακέραιος, πάντα ψηλά. Κι έφυγε από τη ζωή, με πορεία προς τον Ουρανό, όπου τον περιμένει μια θέση «αντάξια ων έπραξεν εν τη ζωή του». Αιωνία του η μνήμη.

Γιάννης Χαρτοφύλης

Στην καλή μου φίλη ΑΓΓΕΛΑ ΧΑΤΖΗΑΜΑΛΛΟΥ

Βαρύ κι ασήκωτο το χέρι του Χάρου, κτύπησε και πάλι, αφήνοντας πίσω του θλίψη, πόνο και δάκρυα. Θύμα του αυτή τη φορά η καλή μου φίλη Αγγέλα, μια νέα γυναίκα ολοζώντανη, δραστήρια, γεμάτη όρεξη για δράση και δημιουργία.

Δε γεννήθηκε στη Νίσυρο η Αγγέλα, όμως την αγάπησε, αντικρίζοντάς την καθημερινά να υψώνεται απέναντι από τη γενέτειρα της την Καρδάμαινα. Με ταξίδια για αναψυχή και προσκύνημα στη Σπηλιανή, εξεδήλωνε την αγάπη της. Ώσπου τελευταία αποφάσισε να δημιουργήσει και εκεί ένα δεύτερο νοικοκυριό. Κι από τότε μοίραζε το χρόνο της ανάμεσα σε Καρδάμαινα και Νίσυρο. Απέκτησε γνωριμίες, έπιασε φιλίες, δημιούργησε κοινωνικές σχέσεις, έγινε ο δικός μας άνθρωπος, η δική μας η Αγγέλα, πάντα πρόσχαρη, καταδεκτική, φιλική και πάντα παρούσα, αθόρυβα και εν κρυπτώ, κάθε φορά, που η ευαισθησία της εντόπιζε την ανάγκη για κοινωνική προσφορά και αλληλεγγύη.

Στη Νίσυρο έγινε και η δική μας γνωριμία, που γρήγορα αναπτύχθηκε σε φιλία αγνή, ειλικρινή και δυνατή. Τακτικές οι συναντήσεις μας και στην Αθήνα, την οποία συχνά επισκεπτόταν, αλλά και στα δικά μου ταξίδια στη Νίσυρο, όταν περνώντας από την Καρδάμαινα, ένιωθα πως εκεί υπάρχει ένας δικός μου άνθρωπος. Τελευταία μας συνάντηση ήταν στην Αθήνα, όταν την κατευόδωσα για εξετάσεις στο Ωνάσειο. Ένιωθε τότε ανήσυχη, η άλλοτε ψύχραιμη και γενναία Αγγέλα. Όμως εγώ πίστευα πως κι αυτή τη φορά θα βγει νικήτρια και θα ξαναγυρίσει για να ομορφύνει τη συντροφιά μας, με την πάντα ευχάριστη παρουσία της και τις εποικοδομητικές της συζητήσεις. Ώσπου ένα πρωί, πριν ακόμα ο ήλιος φωτίσει τη γη με τις ακτίνες του, μια φωνή από την άλλη άκρη του τηλεφώνου, μου ανήγγειλε το θλιβερό άγγελμα του θανάτου της. Ήταν αδύνατο να πιστέψω στ' αυτιά μου, όμως σύντομα με προσγείωσε η σκληρή πραγματικότητα. Ανείπωτος ο πόνος, βαθειά η θλίψη και πολλά τα δάκρυα, όμως μάταια.

Η αγαπητή, η αλησμόνητη Αγγέλα έφυγε για πάντα από τη ζωή, αφήνοντας πίσω της κενό δυσαναπλήρωτο. «Ορφανέψαμε Αγγέλα» της έγραψε μια άλλη φίλη της. «Οι άνθρωποι, που αγκάλιασες στη χαρά τους, στον πόνο τους, στη θλίψη και στη γιορτή τους, οι άνθρωποι, που γενναιόδωρα ευεργέτησες και στήριξες, οι άνθρωποι που αξιώθηκαν τη φιλοξενία σου, που χόρεψαν μαζί σου, στα πανηγύρια, οι άνθρωποι που σου άνοιξαν τη ψυχή τους, εκείνοι που σε καμάρωναν για το παράδειγμα σου, που θαύμαζαν την ομορφιά και τη δύναμή σου, ορφανέψαμε Αγγέλα» Πένθιμες κωδωνοκρουσίες ανήγγειλαν το θλιβερό άγγελμα στη Νίσυρο μα κανένας δεν πίστευε, δε μπορούσε να πιστέψει πόσο μικρή είναι η απόσταση ανάμεσα στη ζωή και στο θάνατο. Εύχομαι ο Θεός να την αναπαύσει στους κόλπους του και να χαρίσει δύναμη και κουράγιο σε όλους τους δικούς της ανθρώπους και ιδιαίτερα στη σεβάσμια μητέρα της, την κυρία Μαρία, που τόθελε η μοίρα, στα στερνά της να πιεί αυτό το πικρό ποτήρι.. Αγγέλα μου θα σε θυμάμαι πάντα με πολλή γάπη.

Ελισάβετ Χαρτοφύλη

Δύο νέες εκδόσεις από τον Μιλτιάδη Λογοθέτη

Δυο νέα βιβλία πρόσθεσε στην πλούσια συγγραφική συλλογή του ο πολυγραφότατος συμπατριώτης μας Μιλτιάδης Λογοθέτης. Το ένα με τίτλο «Το Τουριστικό Κύκλωμα» περιλαμβάνει τη διαδρομή του τουριστικού προϊόντος, από το στάδιο της διαμόρφωσής του μέχρι την τελική κατανάλωσή του και αποτελεί, όπως ο ίδιος αναφέρει, το απαύγασμα της μακρόχρονης ενασχόλησής του με τη μελέτη του τουριστικού φαινομένου.

Θα θυμίσομε ότι, ο Μιλτιάδης ξεκίνησε την ενασχόλησή του με τον τουρισμό, γράφοντας το 1961 το βιβλίο «**Ο Τουρισμός της Ρόδου**», το οποίο μάλιστα βραβεύτηκε από την Εθνική Τράπεζα. Όσο για το νέο βιβλίο, θα αφήσομε να μιλήσει ο καθηγητής Τουρισμού του Πανεπιστημίου Surrey Γιάννης Γιακουμής, ο οποίος προλογίζοντάς το, γράφει μεταξύ άλλων «το βιβλίο είναι κάτι πολύ περισσότερο, από μια αντανάκλαση μιας μεγάλης σταδιοδρομίας και εμπειρίας, στην τουριστική Βιομηχανία της Ελλάδος. Είναι μια πραγματεία αριστείας. Ο Μιλτιάδης Λογοθέτης είναι μια δύσκολη περίπτωση, για να την παρακολουθήσεις. Ο αναγνώστης του βιβλίου θα εκπλαγεί, πώς ο συγγραφέας κατάφερε να παρουσιάσει σε ένα σχετικά σύντομο τόμο, ολόκληρο το θέμα του «Τουριστικού Κυκλώματος» με αξιοθαύμαστη πληρότητα και καθαρότητα...». Ύστερα από αυτό το εγκώμιο-ύμνο, από τη γραφίδα του πιο ειδικού σχολιαστή, τι άλλο μπορούμε να προσθέσομε εμείς;

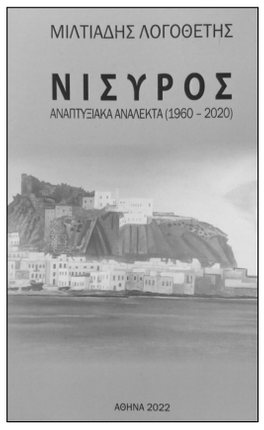

Το άλλο βιβλίο έχει τίτλο «**Νίσυρος –Αναπτυξιακά ανάλεκτα 1960-2020».** Περιλαμβάνει συλλογή από άρθρα, εισηγήσεις, προτάσεις, κλπ, που αναφέρονται στη Νίσυρο, ιδιαίτερη πατρίδα του συγγραφέα και αφορούν την οικονομία και την αναπτυξιακή πορεία του νησιού. Έχουν παρουσιαστεί σε διάφορα συνέδρια, ή δημοσιεύτηκαν στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο, στη διάρκεια της προαναφερθείσης χρονικής περιόδου. Περιγράφουν ανάγλυφη την εικόνα του νησιού, όσον αφορά τις υπάρχουσες δυνατότητες, τις αναπτυξιακές προοπτικές, τα προσδοκώμενα αποτελέσματα κλπ. Είναι εισηγήσεις πάντα επίκαιρες, ρεαλιστικές, πραγματοποιήσιμες και πολλές από αυτές θα μπορούσαν να αποτελέσουν πυλώνα και οδηγό, όχι μόνο για τους εκάστοτε τοπικούς άρχοντες, αλλά και για άλλα νησιά, που αντιμετωπίζουν όμοια προβλήτα.

Και τα δυο βιβλία του Μιλτιάδη έτυχαν θερμής υποδοχής και θετικών σχολίων, από το αναγνωστικό κοινό.

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΕΠΑΝΕΞΕΛΕΓΗ Α' ΚΟΣΜΗΤΟΡΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Πρώτος Κοσμήτορας της Βουλής των Ελλήνων επανεξελέγη ο Βουλευτής Δωδεκάνησου Βασίλειος Υψηλάντης για τέταρτη συνεχή φορά και μάλιστα με ευρεία πλειοψηφία. Επί 239 ψηφισάντων έλαβε 230 ψήφους, ενώ 9 ψήφισαν «παρών». Η ψηφοφορία έγινε αμέσως μετά τον Αγιασμό, τον οποίον τέλεσεν ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος, κατά την έναρξη της νέας Κοινοβουλευτικής περιόδου.

Μιλώντας ο κ.Υψηλάντης, μετά τη ψηφοφορία, ευχαρίστησε όσους στήριξαν την υποψηφιότητά του και δήλωσε ότι είναι μεγάλη τιμή για τον ίδιο προσωπικά, αλλά και για τα Δωδεκάνησα, η για 4η φορά πρότασή του, από τη Ν.Δ. για το αξίωμα του Α' Κοσμήτορα της Βουλής και η ευρύτατη αποδοχή από το σύνολο των κομμάτων.

Όπως και άλλη φορά γράψαμε, είναι όντως τιμητική η θέση του Κοσμήτορα της Βουλής, την οποίαν επαξίως κατέλαβε ο Βουλευτής Β.Υψηλάντης. Όμως η Δωδεκάνησος, η οποία, άλλοτε αποτελούσε προπύργιο άλλων κομμάτων, στις τελευταίες εκλογές προσέφερε στη Ν.Δ. 4 βουλευτικές έδρες, εκ των 5 προβλεπομένων, και ως εκ τούτου εδικαιούτο μεγαλύτερης τιμής, αφού μάλιστα οι βουλευτές μας έχουν όλα τα προσόντα για ανάληψη τομέα, πιο υπεύθυνου και πιο παραγωγικού. Φαίνεται όμως αυτά είναι γράμματα...ψιλά για τους ιθύνοντες !...

ΕΝΑ ΟΜΟΡΦΟ ΝΙΣΥΡΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΝ «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ»

Με μια όμορφη μουσικοχορευτική συγκέντρωση που οργάνωσε στη Γιαννίδειο Νισυριακήν Εστία το μεσημέρι του Σαββάτου 22 Οκτωβρίου, ο «Γνωμαγόρας» εγκαινίασε τη νέα χειμερινή περίοδο.

Στη συγκέντρωση παραβρέθηκαν πολλά μέλη και φίλοι του Συλλόγου ενώ ιδιαίτερο τόνο προσέδωσε η παρουσία πολλών νέων της παροικίας μας, μεταξύ των οποίων και πολλοί φοιτητές και φοιτήτριες από τη Νίσυρο. Παραβρέθηκαν επίσης οι παρεπιδημούντες στην Αθήνα Γιάννης Κουλάκης Διευθυντής του Λυκείου- Γυμνασίου Νισύρου, ο γνωστός και αγαπητός συμπατριώτης μας από τη Ν.Υόρκη Ντίνος Ράλης, ενώ τίμησαν με την παρουσία τους ο Πρόεδρος Γιάννης Φραγκούλης και μέλη του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Δωδεκανησιακών Σωματείων. Προσφέρθηκαν μεζέδες και ποτά και υπό τους ήχους της ορχήστρας του Γλαύκου Σμαριανάκη, άναψε το κέφι και στρώθηκε γλέντι, που κράτησε ως αργά το απόγευμα. Τους παρισταμένους καλωσόρισε και ευχαρίστησε για την παρουσία τους ο Πρόεδρος Οδυσ.Σακελλαρίδης, ενώ ιδιαίτερες ευχαριστίες εξέφρασε προς τον Ντίνο Ράλλη, ο οποίος προσέφερε το ποσό για την κάλυψε της δαπάνης της εκδήλωσης. Η εκδήλωση χάρισε στους παρισταμένους ένα ζεστό και ευχάριστο απόγευμα, μέσα σε ατμόσφαιρα γνήσια Νισύρικη, ενώ αποτέλεσε την έναρξη της επαναλειτουργίας του «Γνωμαγόρα» », του οποίου οι δραστηριότητες, όπως είναι γνωστό, λόγω των μέτρων κατά της πανδημίας, είχαν ανασταλεί τα τελευταία χρόνια. Γι' αυτό και όσοι παραβρέθηκαν, φεύγοντας μαζί με τις ευχαριστίες και την έκφραση της ικανοποίησής τους εξέφραζαν την ευχή, να μπορέσει εφεξής ο Σύλλογος ακώλυτα να ξαναβρεί την κανονική του πορεία.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΘΗΚΕ Η ΑΝΝΑ ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ

Μετά από υπερτριακονταπενταετή ευδόκιμη υπηρεσία ως καθηγήτρια Αγγλικών, υπέβαλε την παραίτησή της και συνταξιοδοτήθηκε η Άννα Ι.Χαρτοφύλη.

Ξεκίνησε τη σταδιοδρομία της ως καθηγήτρια σε στρατιωτικές σχολές και ακολούθως διορίστηκε και δίδαξε σε διάφορα Λύκεια της Επαρχίας στην αρχή και της Αθήνας στη συνέχεια. Υπηρέτησε το λειτούργημά της με αφοσίωση, συνεργάστηκε πάντοτε αρμονικά με τους συναδέλφους της, επέδειξε αγάπη και ενδιαφέρον προς τους μαθητές της, και ιδιαιτέρα προς τα παιδιά μεταναστών και προσφύγων, τα οποία πλεόναζαν στο Λύκειο, που υπηρετούσε, τα τελευταία χρόνια. Με τη βοήθεια και της ξένης γλώσσας, πάντα έσπευδαν με οικειότητα και εμπιστοσύνη να ζητήσουν τη βοήθειά της ιδιαίτερα σε θέματα προσαρμογής στη νέα κατάσταση, στην εμπέδωση της ύλης των μαθημάτων, ακόμα και για γενικότερα θέματα, που αφορούσαν την οικογένειά τους. Γι' αυτό την αποχαιρέτισαν με εκδηλώσεις αγάπης, δηλώνοντας όμως απογοητευμένα, γιατί έχασαν τον προστάτη τους.

Σε επιστολή, που της απέστειλε η Υπουργός Παιδείας Νίκη Κεραμέως, μεταξύ άλλων, της εκφράζει ευχαριστίες «**για τη συστηματική της προσπάθεια να μεταλαμπαδεύσει γνώσεις, να καλλιεργήσει δεξιότητες και να προωθήσει αξίες στους μαθητές και μαθήτριές της**».

Την ευχαριστεί επίσης για την καίρια συμβολή και τον καταλυτικό της ρόλο στην υλοποίηση σημαντικών αλλαγών, που στοχεύουν σε ένα σχολείο σύγχρονο, τη διαβεβαιώνει ότι «**πέρα από το σημαντικό σας έργο, που εμπλουτίζει το εκπαιδευτικό μας σύστημα, αφήνετε πίσω σας το ανεξίτηλο αποτύπωμά σας σε πάρα πολλές μαθήτριες και μαθητές, που θα συνεχίσουν να οικοδομούν πάνω σε όσα εσείς τους διδάξατε**». Και τέλος δηλώνει πως θα περιμένει με χαρά προτάσεις από τις πλούσιες γνώσεις και εμπειρίες της, προκειμένου να αξιοποιηθούν προς όφελος της εκπαιδευτικής κοινότητας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΕΠΑΡΧΕΙΟ ΚΩ - ΝΙΣΥΡΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Συνάντηση πραγματοποιήθηκε χθες Τετάρτη 31 Αυγούστου 2022 στο κτίριο του Διοικητηρίου, μεταξύ του Επάρχου Κω-Νισύρου Ιωάννη Καμπανή και του Δημάρχου Νισύρου κυρίου Χριστοφή Κορωναίου.

Έγινε εκτεταμένη συζήτηση σε θέματα που αφορούν στην ανάπτυξη του νησιού.

Λόγω των άριστων σχέσεων που διατηρούν το Επαρχείο Κω-Νισύρου και η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου με το Δήμο Νισύρου, η συζήτηση ήταν εξαιρετικά εποικοδομητική και σε θετικό κλίμα.

Μεταξύ άλλων, ο Έπαρχος ανέφερε πως ο Δήμαρχος είναι ένας άνθρωπος που αγωνίζεται καθημερινά με γνώμονα το καλό του τόπου του και επιθυμεί τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των κατοίκων της Νισύρου, προσπαθώντας να υπερβεί όλα τα γραφειοκρατικά εμπόδια.

Γραφείο Τύπου

Κως 01/09/2022

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΩΟΥ ΚΑΙ ΝΙΣΥΡΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Η Ιερά Μητρόπολις Κώου και Νισύρου, αγωνιούσα για την κατήχηση του ποιμνίου της, διοργανώνει κι εφέτος κατηχητικές συνάξεις ενηλίκων, παιδιών και εφήβων:

Α. Η κατήχηση ενηλίκων θα πραγματοποιείται από τον Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχη μας κ.Ναθαναήλ, στην αίθουσα της Πνευματικής Εστίας της Ιεράς Μητροπόλεως, κάθε Τετάρτη, με δυο διαδοχικές συνάξεις, η πρώτη στις 5.00 – 6.00 μ.μ. για ενήλικες και η δεύτερη στις 6.00-7.00 μ.μ. για νέους και νέα ζευγάρια.Οι κατηχητικές συνάξεις θα ξεκινήσουν την Τετάρτη 26 Οκτωβρίου.

Β. Στην ενορία Αγίου Παύλου πόλεως Κω, το Κατηχητικό θα γίνεται στον Ιερό Ναό, για παιδιά Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου κάθε Κυριακή, 12.00 με 1.00μ.μ.Οι συναντήσεις θα ξεκινήσουν την Κυριακή 30 Οκτωβρίου.

Γ.- Στην ενορία Αγίου Αθανασίου και Αρχαγγέλου Γαβριήλ Πλατανίου, το Κατηχητικό για παιδιά του Δημοτικού θα γίνεται κάθε Κυριακή ώραν 11.00 με 12.00. Οι συναντήσεις θα ξεκινήσουν την Κυριακή 16 Οκτωβρίου

Δ. Στην ενορία Αγίου Νικολάου Πυλίου το Κατηχητικό για παιδιά του Δημοτικού θα γίνεται κάθε Σάββατο ώραν 12.00 με 1.00 μ.μ. Οι συναντήσεις θα ξεκινήσουν το Σάββατο 22 Οκτωβρίου.

Ε. Στην ενορία Εισοδίων Θεοτόκου Κεφάλου θα γίνονται οι εξής Κατηχητικές συναντήσεις :

- Κατηχητικό ενηλίκων στον Ι.Ναό κάθε Πέμπτη, ώραν 5.00 έως 6.00 μ.μ. Οι συνάξεις θα ξεκινήσουν την Πέμπτη 27 Οκτωβρίου.
- Κατηχητικό για παιδιά του Δημοτικού και Γυμνασίου, στην αίθουσα του Ι.Ναού κάθε Κυριακή, ώραν 12.00 με 1.00 μ.μ. Οι συνάξεις θα ξεκινήσουν την Κυριακή 30 Οκτωβρίου.

Στ. Για να ενημερωθείτε για την κατήχηση παιδιών και ενηλίκων στις υπόλοιπες ενορίες της Κω και της Νισύρου, σας παρακαλούμε να απευθύνεστε στους ιερείς των Ενοριών.

Σε όλες τις Κατηχητικές συνάξεις είναι υποχρεωτική η τήρηση των μέτρων υγιεινής κατά του Covid-19.

ΚΑΙ ΤΑ ΝΙΚΙΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ

ΓΟΗΤΕΥΜΕΝΟΙ ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΤΟΥ ΟΙΚΙΣΜΟΥ

Ο Εμπορειός είχε κερδίσει μέχρι τώρα τις προτιμήσεις των τουριστών, οι οποίοι πλημμύριζαν τον οικισμό για να θαυμάσουν τα αξιοθέατά, αλλά και για ένα καλό γεύμα και κυρίως δείπνο, στο «Μπαλκόνι» και στην «Απυργιά», τις δυο ταβέρνες, που συναγωνίζονται ποια θα περιποιηθεί πιο καλά τον πελάτη της. Από εφέτος όμως μπήκαν στο ...παιχνίδι και τα Νικιά, ένα χωριό που έσφυζε από ζωή τα παλιότερα χρόνια, με πολυάριθμο πληθυσμό, με οργανωμένη κοινωνία, με διαλεχτές οικογένειες νοικοκυραίων, με ακμάζουσα γεωργία, με πολυθέσιο σχολείο.

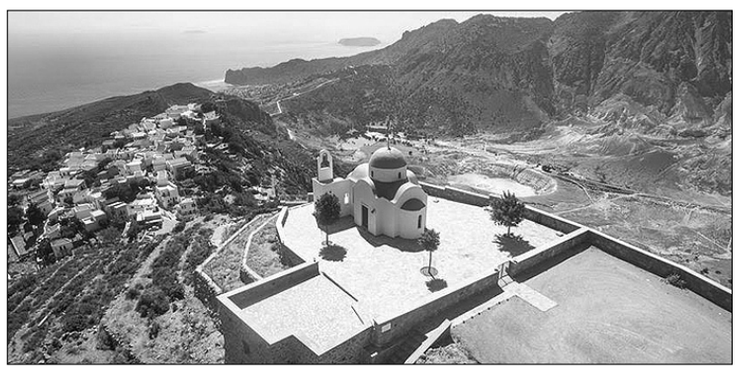

Όμως με αιτία τη μετανάστευση τα Νικιά, όπως κι άλλα διαμερίσματα του νησιού, περιήλθαν σε ερήμωση και μαρασμό. Κι είναι ελπιδοφόρο τώρα το μήνυμα με τους τουρίστες, τα τελευταία καλοκαίρια, να φτάνουν στο χωριό, κατά πυκνά κύματα, για να προσφέρουν ζωή και να απολαύσουν τη γραφικότητά του και τα πρωτόγνωρα αξιοθέατα μέσα σε ένα τοπίο μαγευτικό. Πρώτος σταθμός, το ηφαιστειολογικό μουσείο, με τις εικόνες και τα απτά δείγματα των διεργασιών, που συντελούνται στα κατάβαθα της Γης, με αιτία την ηφαιστειακή δραστηριότητα. Και μπροστά τους, κάτω από τα πόδια τους, ένα πραγματικό ηφαίστειο, πρωτόγνωρο στο είδος του, εντυπωσιακό στην έκτασή του, μαγευτικό στην πολυχρωμία του. Η παρουσία του προσθέτει ιδιαιτερότητα στο γύρω τοπίο, με φόντο τον επιβλητικό ορεινό όγκο του Προφήτη Ηλία, με καταπράσινη τη γύρω περιοχή και δυτικά μια απέραντη θάλασσα, ήρεμη και καταγάλανη στην ησυχία της και κάτασπρη και αγριεμένη στις «κακές» της. Κι από εκεί, ένα στενό, γραφικό και κατακάθαρο σοκάκι, με σπίτια περιποιημένα και καλοσυντηρημένα, δεξιά κι αριστερά, τους οδηγούσε στο εσωτερικό του οικισμού, με κατάληξη την ιστορική πλατεία την Πόρτα, που αποτελεί το χαρακτηριστικό γνώρισμα, τη σφραγίδα των Νικιών. Εδώ που ακόμα και ο πιο αδιάφορος, ο πιο πεζός θα σταθεί και θα θαυμάσει. Περίτεχνη στην κατασκευή, πρωτότυπη στο σχεδιασμό, ελκυστική στη θωριά της, με φωτοστέφανο το ιστορικό κτηριακό συγκρότημα, που άλλοτε στέγαζε τα γραφεία της Κοινότητας, το δημοτικό σχολείο, το Ιατρείο, και την Εκκλησία των Εισοδίων, που λειτουργεί μέχρι σήμερα με τον περίφημο μαρμάρινο διάκοσμο, φερμένον κατ' ευθείαν από την Πόλη και κατασκευασμένον από χέρια Νικιάτικα.

Εκεί, στα καφενεία του Παναγιώτη και του Νικόλα, που το αεράκι «κτυπά» πάντα δροσερό και μοσχομυρισμένο, το καφεδάκι πίνεται πιο ευχάριστα και το φαγητό γίνεται πιο νόστιμο. Και λίγο πιο πέρα ο Πύργος με μια διαφορετική, μα πάντα εντυπωσιακή εικόνα του ηφαιστείου, μα και ολόκληρου του ολόγυρα τοπίου. Όλα τα σοκάκια του χωριού είχαν κάτι το εντυπωσιακό να προσφέρουν στον κόσμο, που κυκλοφορούσε κι όλοι θαύμαζαν, όλοι εγκωμίαζαν, όλοι έστρεφαν τις κάμερες για να απαθανατίσουν ό, τι έβλεπαν στο πέρασμά τους. Και η βόλτα κατέληγε στο λόφο του 'Αϊ Λια, σ' αυτό το μοναδικό, το σπάνιο, το πρωτόγνωρο τοπίο, για το οποίο είν' αδύνατο να περιγράψει κανείς αυτό που βλέπει και αισθάνεται. Μόνο όσοι έχουν την τύχη να το επισκεφτούν, μπορούν να νιώσουν τη γοητεία, τη μαγεία, την ομορφιά, την ιδιαιτερότητα ενός τοπίου, για το οποίο πολλοί στοιχηματίζουν πως πρόκειται για εξωγήινο. Όμως, καλό το καλοκαίρι, μα πάντα φεύγει γρήγορα, αφήνοντας πίσω την ηρεμία και την ήσυχη ζωή στα νησιά και στους νησιώτες τη μοναξιά τους. Αυτή ακριβώς την ηρεμία άφησαν πίσω τους οι ξένοι, φεύγοντας από τα Νικιά. Με τους Νικιάτες να ξαναγυρίζουν στα μαθημένα τους και να εύχονται «του χρόνου καλύτερα».

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΙΚΙΑ

Νεκρωμένη η Πόρτα

Άκρα του τάφου σιωπή

Μια ματιά στα περασμένα...

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ

Σημαντικό ορόσημο στην ιστορία της Νισύρου θα αποτελέσει η, επί θύραις, εγκατάσταση του συστήματος βιολογικού καθαρισμού στο νησί. Πρόκειται για ένα έργο, που θα λύσει οριστικά το πρόβλημα της αποχέτευσης, θα ενισχύσει σε μεγάλο βαθμό τον τομέα της καθαριότητας και θα συμβάλει καθοριστικά στον εκσυγχρονισμό των συνθηκών διαβίωσης των κατοίκων.

Η εγκατάσταση του βιολογικού έρχεται ως επακόλουθο της επίλυσης ενός άλλου εξίσου σοβαρού προβλήματος, αυτού της υδροδότησης του νησιού. Το νερό, όπως είναι ευνόητο, είναι στοιχείο απαραίτητο για τη λειτουργία αποχετευτικού δικτύου και, εκ των ων ουκ άνευ, για τη λειτουργία του συστήματος του βιολογικού καθαρισμού και η Νίσυρος, λόγω της ηφαιστειογενούς προέλευσής της, δεν διαθέτει ούτε σταγόνα πηγαίου νερού. Όπως είναι γνωστό, μέχρι το πρόσφατο παρελθόν, η υδροδότηση γινόταν αποκλειστικά από το νερό της βροχής, που από τα δώματα των σπιτιών διοχετευόταν, μέσω του «σούλουνα», στην υπόγεια στέρνα, που υπάρχει σε κάθε σπίτι. Λιγοστό πάντα το πολύτιμο αυτό αγαθό, γι' αυτό και η κάθε νοικοκυρά, φρόντιζε να το διαχειρίζεται με πολλή φειδώ και να το διαθέτει μόνο για την πιο απαραίτητη λάτρα. Η σωματική καθαριότητα κατείχε πάντα δευτερεύουσα θέση, με το βρυσάκι στον τοίχο να τρέχει σταγόνα- σταγόνα για το πλύσιμο των χεριών, ενώ για μπάνιο ούτε λόγος δε γινότανε. Και επειδή δεν υπήρχε αποχετευτικό δίκτυο, όλα τα απόβλητα, στερεά και υγρά και τα κάθε είδους λύματα κατέληγαν στα χαλατά και στους ακάλυπτους χώρους, που αποτελούσαν τη χωματερή κάθε γειτονιάς Εκεί κατέληγαν τα σκουπίδια των σπιτιών, εκεί τα νερά της μπουγάδας και τα κάθε είδους ακάθαρτα νερά. Η έλλειψη νερού δεν επέτρεπε ούτε την ύπαρξη αποχωρητηρίου (απόπατου όπως τον έλεγαν), με αποτέλεσμα οι περίοικοι, κάθε φύλου και ηλικίας, να τρέχουν μέσα στη νύχτα για τη σωματική τους ανάγκη, στον ακάλυπτο της γειτονιάς, που ήταν πάντα εστία μόλυνσης και δυσοσμίας, και καταφύγιο μυγών, κουνουπιών και κάθε είδους άλλων εντόμων. Αξίζει, για ιστορικούς λόγους, να σημειωθεί ότι, το μόνο σπίτι, που διέθετε αποχωρητήριο, το οποίο όμως, ελλείψει νερού, παρέμενε εκτός λειτουργίας, ήταν αυτό του Εμμαν. Παρθενιάδη, στον Άγιο Σάββα και για το λόγο αυτό, φιλοξενήθηκε εκεί ο Τούρκος Νομάρχης, όταν κάποτε επισκέφτηκε τη Νίσυρο. Ενώ το πρώτο δημόσιο αποχωρητήριο, κατασκευάστηκε επί δημαρχίας Εμμαν. Κατσιματίδη στα 1933 στην πλατεία της «Φάμπρικας», στη βορειοδυτική γωνία της σημερινής πλατείας Ηρώου. Βρισκόταν σε άμεση επαφή με τη θάλασσα, στο άκρο μικρής γέφυρας κι εκεί κατέφευγαν οι θαμώνες των γύρω καφενείων, αλλά και οι διερχόμενοι. Πρωτόγονες καταστάσεις ζούσε τότε η Νίσυρος, τριτοκοσμικές, όπως θα λέγαμε σήμερα, αφού το νερό, που θα έδινε τη λύση έλειπε και όλες οι έρευνες για ανεύρεση απέβησαν άκαρπες. Ώσπου ήρθε η εποχή, που πλωτή υδροφόρα, έλυσε προσωρινά το πρόβλημα, με νερό εισαγόμενο. Κι ύστερα ήρθαν τα επιτεύγματα της τεχνολογίας, για να δώσουν οριστική λύση, με το σύστημα της αφαλάτωσης θαλασσινού νερού. Σήμερα η Νίσυρος υδρεύεται με νερό πόσιμο, άφθονο, καθαρό, που καλύπτει πλήρως τις ανάγκες ολόκληρου του νησιού, ακόμα και κατά τη θερινή περίοδο, που λόγω της τουριστικής κίνησης είναι αυξημένες. Και με την εξασφάλιση του νερού άλλαξεν ο ρυθμός ζωής στο νησί, εκσυγχρονίστηκαν οι συνθήκες ζωής των κατοίκων, απηλλάγη το νησί από κάθε ρυπογόνα εστία, ενώ η επικρατούσα καθαριότητα είναι υποδειγματική. Σήμερα, σ' όλο το νησί, από τις βρύσες των σπιτιών, τρέχει νερό άφθονο, όλα τα σπίτια διαθέτουν λουτρό και λοιπούς χώρους υγιεινής, όλα τα λύματα μέσω του αποχετευτικού αγωγού, καταλήγουν στον ειδικό χώρο ταφής, όπου συγκεντρώνονται και τα κάθε είδους στερεά απόβλητα, με τη φροντίδα ειδικών συνεργείων καθαριότητας. Σήμερα στη Νίσυρο, στον τομέα της ύδρευσης, πνέει νέος άνεμος, που τίποτε δε θυμίζει από τα παλιά. Κι ο κόσμος του νησιού προσβλέπει με αισιοδοξία στην εγκατάσταση του βιολογικού, με την προσδοκία ότι, μέσω αυτού, θα επιτευχθεί η καθιερωμένη διαχείριση των αποβλήτων με τήρηση όλων των κανόνων υγιεινής, εξέλιξη, που θα έχει ευμενείς επιπτώσεις στη ζωή των κατοίκων και στην όλη παρουσία του νησιού.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΑΚΙ ΤΟΥ «ΠΑΛΑΡΜΙΩΤΗ»

Χωμένο στην άκρη του κάμπου του Μουλλού, μπρος από το «εστιατόριο της Σεβαστής», βρίσκεται το εκκλησάκι του Πανορμίτη, του **Παλαρμιώτη,** κατά την τοπική ονομασία. Ένα εκκλησάκι χωμένο μέσα στο χώμα, πάντα υγρό και ανήλιο, γι' αυτό και παιδιά του Ιερού τότε, πηγαίναμε πολύ πρωί, κάθε φορά που ετελείτο λειτουργία κι ανάβαμε το θυμιατό, για να ζεστάνομε το χώρο. Ένα στενό χωμάτινο κατηφορικό μονοπάτι οδηγούσε στη είσοδο, μπρος από την οποία ανοιγόταν ένας μικρός χώρος, ίσα-ίσα που χωρούσε το τραπέζι για την αρτοκλασία στο πανηγύρι του, εφ' όσον βέβαια το επέτρεπαν οι καιρικές συνθήκες. Ο γύρο χώρος ήταν πάντα χορταριασμένος και μόνο στη γιορτή του, καθαριζόταν, ενώ η πρόσοψη ήταν πάντα ασπρισμένη, με τη φροντίδα του Συλλόγου «Κυριών και Δεσποινίδων ο Άγιος Νικήτας».

Ώσπου κάποτε το συμβούλιο του ιδίου Συλλόγου, έρριξε την ιδέα να βγει ο Ναός από το χώμα και να διανοιχτεί ο γύρω χώρος, ώστε να δημιουργηθεί σχετική ευρυχωρία. Κάλεσαν τότε τον μαστρο - Παναή το Μούρα και το Μαστρογιώργη το Σακελλάρη, για να ζητήσουν τη γνώμη τους κι εκείνοι προσφέρθηκαν να αναλάβουν την εργασία δωρεάν, αρκεί να τους εξασφαλίσουν τα υλικά. Κι άρχισαν τότε προσφορές, αλλά και προσωπική εργασία, έγιναν εκσκαφές, αφαιρέθηκαν τα χώματα, ανοίχτηκε και διευρύνθηκε το μονοπάτι, έγιναν σκαλοπάτια και μετά στρώθηκε το μωσαϊκό στον πρόναο. Θυμάμαι, Κατηχητόπουλα τότε, τρέχαμε στους Χοχλάκους, γεμίζαμε τα σακιά με μικρά «χοχλίδια» και τα μεταφέραμε στους μαστόρους, που έστρωναν το μωσαϊκό. Και τα μεν μαύρα- μελανά τα βρίσκαμε εύκολα ή δυσκολία ήταν στα λευκά, που ήταν δυσεύρετα, όμως τα καταφέραμε.

Το έργο τελείωσε, ο χώρος διανοίχθηκε, η αυλή στρώθηκε κι ένα μαρμάρινο κιονόκρανο στήθηκε, θυμάμαι, στο κέντρο, ως μόνιμο τραπέζι για την αρτοκλασία. Κι ολόγυρα κτίστηκαν πεζούλια για να καθίζουν όσοι δεν χωρούσαν στην εκκλησία. Θυμάμαι ακόμα πόσο όμορφα νιώσαμε όταν στα εγκαίνια του έργου, ανήμερα των Ταξιαρχών, ο μακαριστός ηγούμενος Κύριλλος, ο Ρωμάνος, συνεχάρη τα μέλη του Συλλόγου για την πρωτοβουλία τους, ενώ επαίνεσε και εμάς τα Κατηχητόπουλα για τη βοήθεια, που προσφέραμε, μεταφέροντας τα υλικά. Έχω καιρό να επισκεφτώ το εκκλησάκι, το οποίο βλέπω, τα καλοκαίρια, από μακριά και ...θυμούμαι. Έμαθα όμως πως κάποιες αλλαγές έχουν γίνει, φτάνει να είναι για καλό.

ΧΑΣΑΜΕ ΚΑΙ ΤΙΣ (Σ)ΜΑΡΙΔΕΣ

Η Ε.Ε. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ ΤΟ ΨΑΡΕΜΑ ΜΕ ΠΕΖΟΤΡΑΤΕΣ

Το πιο νόστιμο, το πιο φτηνό, το πιο εύκολο φαγητό για το Νισύριο ήταν ανέκαθεν, ιδιαίτερα όμως στα χρόνια του πολέμου και της μεγάλης πείνας, η ψητή γόπα τ' Άϊ Σάββα και η τηγανητή (σ)μαρίδα των Χοχλακών ή από του Κουκχουμά και το Γυαλισκάρι. Κι είχε πολλά τρατοκάϊκα, κωπήλατα, τότε η Νίσυρος κι όλα ξεκινούσαν κάθε πρωί, για το μεροκάματο, καθένα με το τσούρμο του. Ήταν όλοι τους γεροδεμένοι θαλασσοψημένοι, και σαν έπιαναν στα χέρια τους το κουπί, δεν τα πρόφταναν ούτε τα μηχανοκίνητα σκάφη, όσο ταχύπλοα κι αν ήταν. Όλη μέρα, με τη «ρουκάνα» περασμένη στον ώμο, **βόλασσαν** και **κάλαραν** στους γνωστούς ψαρότοπους κι αν η ψαριά πήγαινε καλά, το βράδυ γύριζαν με το κουπί «σάλτα μπάγγο» και τραγουδώντας το «σάγια λεσ', αμάν για λεσ'».

Μαζεμένος ο κόσμος στον Άϊ Σάββα, περίμενε στην ουρά και σαν έπιαναν οι «τράτες» στη στεριά, ορμούσαν στην κουβέρτα και τότε γινόταν ο χαμός. Πατείς με πατώ σε, με σπρωξίδι και καβγάδες προσπαθούσαν, καθένας, να γεμίσει τη τσανάκα. Φώναζαν οι Προκόπηδες, έβριζεν ο Μιλτιάδης, παρακαλούσεν ο Θανάσης, όμως κανένας δεν τους έδινε σημασία. Εκείνο που προείχε ήταν να προλάβουν να πάρουν σμαρίδες. Και λίγη ώρα μετά, μπρος στην πόρτα κάθε σπιτιού άναβε το μαγκάλι για να ψήσει τις γόππες, ή το τηγάνι στην παραστιά τηγάνιζε τις σμαρίδες, που ήταν σχεδόν το καθημερινό φαγητό, με συνοδεία από χόρτα του βουνού, με λιγοστό ή ανύπαρκτο λάδι και με μπόλικο λεμόνι. Για μήνες πολλούς κράτησε αυτή η εικόνα, αφού η αγορά ήταν στεγνή και κάθε άλλο είδος φαγητού ήταν ανύπαρκτο. Αργότερα, όταν επήλθε ηρεμία στην αγορά, πάντα τα ψάρια της τράτας βρίσκονταν στις προτιμήσεις του κόσμου, όμως σε περιορισμένη ζήτηση, γι' αυτό και σε περιπτώσεις μεγάλης ψαριάς, οι σμαρίδες περιφέρονταν για πούλημα στους δρόμους, για να ξεπουλήσουν οι τρατάρηδες, αφού δεν υπήρχε τρόπος συντήρησής τους. Κι ύστερα όλα σταμάτησαν.

Οι βαρκάρηδες έφυγαν, οι τράτες αποσύρθηκαν, τα τσούρμα διαλύθηκαν κι η Νίσυρος έμεινε χωρίς σμαρίδα. Πάντα όμως φρόντιζαν οι ψαράδες από την Τήλο ή την Κέφαλο να εφοδιάζουν το νησί. Ώσπου η ήρθε κι εδώ η Ευρωπαϊκή Ένωση, να θέσει ταφόπλακα στο ψάρεμα με πεζότρατες, γιατί, λέει, καταστρέφουν κάθε ίχνος ζωής στο βυθό.

Σε εποχή που τα τουρκικά τρατοκάϊκα αλωνίζουν ανεξέλεγκτα στο Αιγαίο, σε εποχή που στις ελληνικές και σε άλλων κρατών ακτές εκβράζονται συχνά-πυκνά μεγάλα κήτη και απειράριθμα κοπάδια από μικρόψαρα, νεκρά από τη μόλυνση των θαλασσών, την ώρα που πρόσφατα φάλαινα εκβράστηκε νεκρή σε παραλία της Ρόδου εξ αιτίας 15 κιλών πλαστικών, που αφαιρέθηκε από το στομάχι της, η Ε.Ε. απαγορεύει τη χρήση της τράτας, γιατί, λέει, καταστρέφει τη ζωή στο βυθό. Με κάτι πρέπει να ασχοληθούν οι άνθρωποι !...

ΤΟ ΜΑΓΚΑΛΙ

Ποιος από τους παλιότερους δε θυμάται το μαγκάλι, αυτό το τόσο περιφρονημένο σήμερα, που όμως ήταν ένα από τα πιο συνηθισμένα μέσα, που χρησιμοποίησε παλιότερα ο άνθρωπος για να αντιμετωπίσει τα κρύα του χειμώνα.

Ποιος δε θυμάται τα παραμύθια, που άκουγε από το στόμα της γιαγιάς κάθε βράδυ, καθισμένος γύρω από το μαγκάλι με τα κάρβουνα ; Ποιος δε θυμάται τις ατέρμονες συζητήσεις, από τους γείτονες, που μαζεύονταν για ποσπέρι κάθε βράδυ για να περάσουν την ώρα τους, γύρω από το μαγκάλι του γείτονα; Κάθε βραδάκι με το σούρουπο, έβγαζαν στην πόρτα οι νοικοκυρές το μαγκάλι, για να νεκαρώσουν τα κάρβουνα με το αεράκι της γειτονιάς και να τα βάλουν στο σπίτι αναμμένα, γιατί αν άναβαν μέσα στο σπίτι προκαλούσαν ...πονοκέφαλο. Υπήρχε το μαγκάλι το χαμηλό, αλλά και το άλλο με τη βάση, υπερυψωμένη από γνήσιο ανατολίτικο μπακχίρι, που φρόντιζε η νοικοκυρά να την καθαρίζει για να «λαμποκοπά» και να εντυπωσιάζει τους μουσαφιραίους κάθε βράδυ. Στις στάχτες του έχωναν πάντα για ψήσιμο, γλυκοπατάτες, μήλα, ενώ στα κάρβουνα έκαιγαν φέτες από λεμόνι, για να σπάσουν τη μυρουδιά από κάρβουνο.. Στο μαγκάλι κατέληγαν συνήθως και τα υπολείμματα των ξύλων, που έκαιγαν στην «παραστιά», ενώ συνηθισμένα ήταν τα κάρβουνα, από το καμίνι του Καντουνά ή του Καλυβίτη. Κι ύστερα ήρθε η εξέλιξη, ήρθε η τεχνολογία, που έθεσε στη διάθεση των ανθρώπων χίλια δυο μέσα για θέρμανση. Ξεκίνησε με τις σόμπες ξύλου στην αρχή, ύστερα πετρελαίου και μετά οι ηλεκτρικές. Ακολούθησαν τα καλοριφέρ με καυστήρα πετρελαίου και μετά τα φορητά με λάδι, νερό ή ηλεκτρικό ρεύμα. Και τελευταία έχει πλημμυρίσει η αγορά με θερμοσυσσωρευτές, με θερμοπομπούς, με αερόθερμα, με κλιματιστικά. Κι όλα αυτά λειτουργούσαν με τη χρήση πετρελαίου, ηλεκτρικής ενέργειας ή φυσικού αερίου. Όλα τα μέσα ήταν αποτελεσματικά κι όλα χάριζαν ζεστασιά και θαλπωρή στα σπίτια τις παγωμένες μέρες και κυρίως τις νύχτες του χειμώνα. Και ξαφνικά δημιουργήθηκε το πρόβλημα. Δε χρειάστηκε παρά μια στροφή στην κάνουλα για να σταματήσουν οι ροές και του πετρελαίου και του αερίου, ενώ την ίδια στιγμή παρουσίασε κατακόρυφη αύξηση η τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος. Κι όλα αυτά εν όψει του χειμώνα, που κι εφέτος, όπως λένε οι μετεωρολόγοι, προβλέπεται βαρύς κι ασήκωτος. Κι επειδή το πρόβλημα ήρθε για να μείνει, ο κόσμος όλος άρχισε να παίρνει μέτρα και να αναζητά λύση. Πρώτη προτίμηση το καυσόξυλο για χρήση ξυλόσομπας,. Ντάνες πανύψηλες, τόνοι αμέτρητοι σε λίγες μέρες άλλαξαν χέρια και μεταφερθήκανε σε ταράτσες, βεράντες ή υπόγεια, όμως αρκετοί είναι εκείνοι, που τρέχουν και για κάρβουνα, προκειμένου να ξαναδουλέψει το μαγκάλι. Να λοιπόν που επαληθεύει η ρήση, ότι, όσα κι αν προσφέρει η τεχνολογία στον άνθρωπο, υπάρχουν περιπτώσεις, που δε θα μπορέσει να τον αποκόψει εντελώς από το παρελθόν του.

Η ΒΟΥΡΓΙΑ

Κούργια τη λέγαμε τότε, κι εχρησιμοποιείτο αποκλειστικά από τους τσοπάνηδες, ως ταγάρι, τότε που οι γεωργοί χρησιμοποιούσαν τον κλασσικό **τουρβά** κι οι γυναίκες το **ανάεμα.** Ήταν κατασκευασμένη από την προβιά, το τομάρι, μικρού κατσικιού, την οποία πρόσεχε ο χασάπης να μη τη σχίσει, αλλά να την αφαιρέσει ολόκληρη σαν ασκί, σχίζοντάς τη μόνο στα πίσω πόδια. Ύστερα αναλάμβανε ο **ταμπάκης (**βυρσοδέψης) για αποτρίχωση και κατεργασία σε δέρμα και μετά ο τσαγκάρης τη διαμόρφωνε σε ταγάρι.

Έκλεινε το ένα στόμιο, του λαιμού, με δερμάτινο μπάλωμα, ενώ τη σχισμή, στα πίσω πόδια, την έκλεινε με πιέττες, με πτυχώσεις, για να ανοιγοκλείνει σαν φυσαρμόνικα και τοποθετούσε δερμάτινους ιμάντες -τιράντες για να κρέμεται, περασμένο στους δυο ώμους. Στην ελεύθερη πλευρά, αλλά και στο κάτω μέρος, υπήρχαν λεπτά δερμάτινα κρόσια, από τα οποία κρέμονταν πολύχρωμες διακοσμητικές χάντρες, για...φιγούρα. Η βούργια κάποτε ξεχάστηκε, όταν έπαψε να έχει προτίμηση το επάγγελμα των τσοπάνηδων. Να όμως τώρα που επανήλθε, ως απαραίτητο αξεσουάρ, κάθε φύλου, κάθε τάξης και κάθε ηλικίας, αλλά και με ποικιλία στην ποιότητα, στο χρώμα, στον εξοπλισμό κλπ. Κυκλοφορεί με την ονομασία **τσάντα πλάτης**, στους ώμους παιδιών ως μαθητική σάκα, ανδρών αντί του χαρτοφύλακα, γυναικών, αντικαθιστώντας την άλλοτε κλασσική τσάντα, ένστολων, ακόμα και σε ώμους ρασοφόρων εθεάθη. Να λοιπόν μια πατέντα, που πριν πολλά χρόνια εχρησιμοποιείτο ως πρωτόγονο μέσο στη Νίσυρο, τώρα έχει επανέλθει ως νέα εφεύρεση, με παγκόσμια κυκλοφορία. Λένε πως η μόδα προέκυψε ως μέσον προστασίας της τσάντας και ως όπλο κατά των **τσαντάκηδων.** Φαίνεται όμως πως η χρήση της υποκρύπτει κάποιους κινδύνους, ιδιαίτερα στους μικρούς μαθητές, αφού όπως λένε οι ειδικοί, μπορεί να προκαλέσει βλάβες στη σπονδυλική στήλη. Αλλά «μπρος στη μόδα τι είν' ο πόνος...».

ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΑΡΓΟ

Για ξωμονιό (έξω μένω) στο Άργος μιλούσαμε τότε, αφού οι λέξεις διακοπές και παραθερισμός, ως νόημα, μας ήταν άγνωστες. Ήταν δε το Άργος και δυστυχώς δεν είναι πια, η μεγαλύτερη καλλιεργημένη περιοχή της Νισύρου. Ως την τελευταία γωνιά ήταν σπαρμένη η γη, ενώ μεγάλες εκτάσεις ήταν καλυμμένες από οπωροφόρα δένδρα. Στις αποστροφές και στα σπηλάδια, που υπήρχαν σε όλα τα μεγαλοχώραφα, «ξώμεναν» οι γεωργοί στην περίοδο της παραγωγής ή και της καλλιέργειας, για να προχωρούν και να αυγατίζουν οι δουλειές τους.

Στη διάρκεια του πολέμου όμως, το ξωμονιό πήρε άλλες διαστάσεις. Οι κάτοικοι των πόλεων, έφευγαν, για λόγους ασφαλείας, στις εξοχές, για να προφυλαχτούν από τυχόν βομβαρδισμούς, κι όταν αργότερα έπεσε η πείνα, η μετακίνηση απέβλεπε και στη συγκομιδή των προϊόντων της γης, τα οποία ήταν τότε πηγή ζωής. Έτσι είχαν τα πράγματα, όταν στις αρχές της δεκαετίας του 1940 όλο το Μανδράκι κάθε καλοκαίρι μετεκινείτο στο Άργος. Ακόμα και όσοι δεν είχαν ιδιοκτησίες, φιλοξενούνταν σε φιλικά τους πρόσωπα. Αμέσως με την παύση των μαθημάτων, ξεκινούσαν κάθε πρωί καραβάνια ολόκληρα, με τα ζώα φορτωμένα με την οικοσκευή και προορισμό το Άργος. Εκεί στο πιο κεντρικό χωράφι, κάτω από τη σκιά μεγάλου δένδρου και απαραίτητα κοντά σε στέρνα με νερό, αφού άλλος τρόπος ύδρευσης δεν υπήρχε, έστηνε καθένας την καλύβα – υπνοδωμάτιο, με σκελετό από κούτσουρα δένδρων, καλυμμένο με κλαριά σπάρτου, και κάτω στρωνόταν,αντί για στρώμα πυκνή στιβάδα από άχυρα, σκεπασμένη με ένα χράμι ή μια κουρελού. Ανάλογο με τα άτομα, ήταν και το πλάτος της καλύβας, στην είσοδο της οποίας, μέσα σε μια λακκούβα, άναβε κάθε βράδυ φωτιά και καίγονταν κομμάτια από πετσιά και λάστιχα για να απομακρύνονται από τη δυσοσμία τα ερπετά, αλλά και βοδινή κοπριά για να απομακρύνονται τα κουνούπια. Ο έξω χώρος ήταν το καθιστικό και η κουζίνα, Εκεί στην άκρη στηνόταν η «παραστιά», με καύσιμη ύλη τα ξύλα. Στα δένδρα κρέμονταν τουρβάδες και αναέματα, ως αποθήκες τροφίμων, αυτών που άντεχαν στο χρόνο και δεν αλλοιώνονταν, αφού δεν υπήρχε τρόπος συντήρησης. Και παραδίπλα ο λάϊνας, το σταμνί με το νερό, που μεταφερόταν από τη στέρνα. Μια νέα πολιτεία εδημιουργείτο τότε στο Άργος. Από την Αχλάδα ως το Τριάλλι και τον Καταβρό κι από τον Κοκκινόμματο ως την Αγιά Ερήνη κυκλοφορούσε κόσμος, φωνές και τραγούδια ακούονταν εδώ κι εκεί, ενώ τα βράδια η περιοχή φωτιζόταν από τις φωτιές, που άναβε η κάθε παρέα, στο ποσπέρι. Η δική μας καλύβα στηνόταν πάντα στο χωράφι μας στο Κοκκινόμματο. Υπήρχε στο κτήμα ολόκληρο δωμάτιο, κατάλοιπο των κτισμάτων της εταιρείας Ράλλη, από τότε, που εκμεταλλευόταν το θειάφι του ηφαιστείου. Όμως εμείς προτιμούσαμε την καλύβα για δροσιά.Σε μια τάβλα του χωραφιού φύτευε η μητέρα μου μποστάνι, για να μας εξασφαλίζει ζαρζαβατικά κι άλλα είδη φαγητών, φασολάκια, κολοκύθια, ντομάτες, αγγούρια, μελιτζάνες, αλλά και καρπούζια κ.α. φαγητά, που δεν χρειάζονταν συντήρηση. Εκεί παραδίπλα ήταν και η μάντρα, που σταβλιζόταν κάθε βράδυ το κοπάδι με τα κατσίκια του πατέρα μου, χαρίζοντας μας ιδανικόν ύπνο με τη συνοδεία μιας καλλικέλαδης αρμονίας από τον ήχο των αργυροκούδουνων του κοπαδιού. Βέβαια, αν ο παραθερισμός έχει την έννοια της ξεκούρασης και της ξενοιασιάς, οι δικές μας οι μέρες τότε, μόνο ξεκούραστα δεν περνούσανε.

Σ' αυτό τον χώρο, από το Λακκί ως τον Ραμό δημιουργήθηκε το αεροδρόμιο

Κάθε πρωί ξεκινούσαμε για συγκομιδή προϊόντων από τα άλλα γύρω χωράφια. Και επιστρέφαμε κατάκοποι και φορτωμένοι τα κοφίνια με τα σύκα ή τα τσουβάλια με τα αμύγδαλα, τα απλώναμε στην απλώστρα στη μέση της τάβλας για να στεγνώσουν στον ήλιο και μετά να μεταφερθούν στο σπίτι για την κουμπάνια του χειμώνα. Οι μέρες όμως περνούσαν ξένοιαστα, αφού η ηλικία δεν μας παρείχε τη δυνατότητα για να καταλάβομε την κρισιμότητα των καιρών, λόγω του πολέμου. Ώσπου ένα απομεσήμερο, ένας δυνατός ασυνήθιστος θόρυβος ήρθε να ταράξει την ηρεμία του τοπίου. Ο θόρυβος ακουόταν από την πλευρά του ηφαιστείου, οπότε όλα τα πιτσιρίκα της περιοχής, τρέξαμε. Κι είδαμε τότε μικρό αεροπλάνο να κινείται στον αεροδιάδρομο, που είχαν κατασκευάσει οι Γερμανοί από το Λακκί ως τον μεγάλο κρατήρα του ηφαιστείου. Ήταν το πρώτο δρομολόγιο από Ρόδο για μεταφορά στρατιωτικού ταχυδρομείου στη γερμανική φρουρά των Πάλων. Χωρίς δεύτερη σκέψη τρέξαμε όλοι προς το ηφαίστειο, γεμάτοι περιέργεια, αφού η προσγείωση αεροπλάνου στο Λακκί δεν ήταν γεγονός χωρίς σημασία. Σαν σφαίρα διασχίσαμε τη διαδρομή, όμως μας περίμενε η απογοήτευση, αφού στο δρόμο μας διέκοψε την πορεία γερμανός στρατιώτης, απαγορεύοντάς μας να πλησιάσομε. Μείναμε μακριά, ώσπου το αεροπλάνο, μικρό μονοθέσιο, απογειώθηκε και έφυγε. Όμως δεν απογοητευτήκαμε. Στο δεύτερο δρομολόγιο και στο τρίτο και στα υπόλοιπα, πάλι παρόντες, αλλά και πολλοί μεγάλοι περίεργοι ανάμεσά μας, που έστω κι από μακριά, παίρναμε μια γεύση από αεροπλάνο, που ως τότε μόνο στον αέρα τα διακρίναμε. Είχαμε μάθει τα δρομολόγια και κάθε φορά, και μάλιστα από ενωρίς, ήμασταν παρόντες, επί...της υποδοχής. Ώσπου μια μέρα ούτε το αεροπλάνο έφτασε, ούτε και οι γερμανοί με τις μοτοσυκλέτες έκαμαν την εμφάνισή τους. Είπανε τότε πως, είχαν πάρει θέση άγγλοι κομάντος στην απέναντι πλαγιά του Αγίου Θεολόγου, για να το κτυπήσουν και να το ρίξουν. Όμως η πληροφορία διέρρευσε και το δρομολόγιο διεκόπη. **Νάταν άραγε αλήθεια;**

Απ' ό,τι θυμάμαι...

Από τον
ΓΙΑΝΝΗ ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ

ΑΠΌ ΤΑ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ ΜΙΑΣ ΠΑΛΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η ΖΩΗ ΣΤΗ ΜΑΝΤΡΑ

Πολλά όμορφα και γραφικά, πλην άγνωστα στο ευρύ κοινό, τοπία, έφερε στο φως το άνοιγμα του δρόμου προς το Άργος-Ηφαίστειο. Τοπία εκ του φυσικού, όπως η απέραντη θάλασσα από τη μια μεριά και οι ορεινοί όγκοι από την άλλη, χωμένοι στη βλάστηση ή στο πέτρωμα του νησιού, αλλά και δημιουργήματα του φιλότιμου και της ευαισθησίας των προγόνων μας, όπως οι αποστροφές, τα βαστάδια, οι τάβλες, τα υπολείμματα από τα πανέμορφα και γραφικά καλντερίμια, που δυστυχώς τώρα έχουν πέσει θύμα της μπολντόζας.

Κι ένα από τα πιο γραφικά αξιοθέατα είναι τα **«Μπούκχα»,** το στόμιο, η είσοδος, η μπούκα (γι' αυτό πήρε και το όνομα) μιας πανέμορφης κοιλάδας, που ανοίγεται ανάμεσα στο άνω και στο κάτω βουνό, στις πλαγιές του **Λουλούδι** και του **Καραβιώτη**. Ήταν, τα παλιότερα χρόνια, ο κατ' εξοχήν τσοπανότοπος, κι εκεί ήταν συγκεντρωμένες κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις με τις μάντρες, τις στέρνες και τα τυροκόμια κι εκεί παρασκευάζονταν τα τοπικά γαλακτοκομικά προϊόντα. Είναι περιοχή, με την οποία έχουν συνδεθεί στενότατα τα παιδικά μου χρόνια, τότε, που οι ανάγκες των καιρών υποχρέωναν μικρούς και μεγάλους να μπουν στο στίβο τις ζωής και να παλέψουν. Εκεί λοιπόν βρισκόμουν όλες τις εκτός σχολείου μέρες και ώρες μου, για να βοηθήσω τον πατέρα μου να βοσκήσομε και να ποτίσομε το κοπάδι τα κατσίκια, να αρμέξομε και να τυροκομήσομε το γάλα κι ύστερα να φορτωθώ το τυρί και να το μεταφέρω στο σπίτι, πάντα συντροφιά με τον αξέχαστο και αγαπημένο μου αδελφό Νίκο. Κι είχα μάθει πολύ καλά να αρμέγω και να τυροκομώ, γι'αυτό και τα σχόλια, ιδιαίτερα για τη δική μου μυζήθρα, ήταν πάντα θετικά και επαινετικά. Η πορεία ξεκινούσε από τον **Άϊ Ζαχαριά**, εκεί απέναντι από την εκκλησία βρισκόμασταν κάθε πρωί, περιμένοντας να κατεβούν «τα ζα», από τις πλαγιές του Καραβιώτη, εκεί που έμεναν «αμολυτές» όλο το βράδυ. Μια γλυκειά αρμονία πλημμύριζε τότε τη γύρω φύση, από τους ήχους των κουδουνιών καθώς τα κοπάδια πλησίαζαν. Και με εντυπωσίαζε πάντα το φαινόμενο, ενώ κατέβαιναν ανακατεμένα όλα μαζί τα κοπάδια, σαν έφταναν χαμηλά, στα **«Βουτσάκια»,** σαν αόρατο χέρι να τις καθοδηγούσε, η κάθε κατσίκα πήγαινε στο δικό της το μαντρί κι ύστερα το κάθε κοπάδι έπαιρνε το δρόμο για το δικό του βοσκότοπο. Άλλο πήγαινε προς **τις Φιλιές**, άλλο προς **τη Χαρουπιά**, άλλο προς τα **Λίδια**, εμείς συνήθως παίρναμε πορεία προς το **Ξύλος** Όλοι με απόλυτο σεβασμό προς τα κτήματα και τις καλλιέργειες της περιοχής, αλλά και με το φόβο για το άγρυπνο και πανταχού παρόν μάτι **του μπεξή** (του αγροφύλακα). Και κατά το μεσημεράκι επιστρέφαμε στο ίδιο σημείο, για να ποτιστούν τα κατσίκια από το νερό της στέρνας, που ακόμα υπάρχει πλάϊ στο δρόμο, στο χώρο της εκκλησίας του Άϊ Ζαχαριά. Όλα τα νερά, που διέρρεαν το δρόμο, παρασύροντας χώματα, πέτρες αλλά και όλες τις ακαθαρσίες από τα διερχόμενα ζώα, κατέληγαν στον αυλότοπο και με ένα ψιλοφιλτράρισμα, από ένα κλωνί σπάρτου ή αστιβής στο στόμιο, διοχετεύονταν στη στέρνα, από το νερό της οποίας «δροσίζονταν» και οι διερχόμενοι αγρότες και λοιποί περαστικοί. Και μετά στα Μπούκχα. Εκεί ήταν συγκεντρωμένες οι μάντρες με τα τυροκόμια του Κωσταντή του Σφακιανού, με τους γιούς του Γιάννη (το Σκουλλή) και Γιώργο, του Αντώνη του Ορσάρη, (του Σπανού), με το γιό του τον Κώστα (το Μιαούλη) του Θρασύβουλου, (του Αλεξανδρή) ,με τους γιούς του τον Κώστα (το Σοϊσώπη και μετέπειτα Γλάρο), το Σταύρο (τον Κολή) και το Γιώργο (το Ψαρό), του Διαμαντή, των Πολίτιδων, παλαιότερα του Κώστα του Καβαλιώτη, του Ανέστη. Εκεί, εδημιουργείτο μια μικρή πολιτεία, καθώς συγκεντρώνονταν όλοι μαζί την ίδια ώρα, για να αρμέξουν, καθένας στη μάνδρα του, να πήξουν το γάλα, να φτιάξουν τη μυζήθρα κι αφού τα κρεμούσαν για να στραγγίσουν, κατέληγαν όλοι μαζί στη σκιά, στο μεγάλο **«ρούτσουνο»,** κοντά στο δρόμο. Κι εκεί, ώσπου να περάσει η κάψα του μεταμεσήμερου, το κουβεντολόι έδινε κι έπαιρνε. Θέματα της δουλειάς τους, παράπονα για το μπεξή, διαμαρτυρίες για τα βαρειά πρόστιμα, αντιρρήσεις για τα καθοριζόμενα όρια βοσκής και άλλα πολλά, όλα έπεφταν στο...τραπέζι και συζητιούνταν, για να περάσει η ώρα. Και παραδίπλα οι νεότεροι, ο Γιάννης και ο Γιώργος Σφακιανός, ο Μιαούλης, ο Κώστας και ο Κολής του Θρασύβουλου, ο Ανέστης συζητούσαν τα δικά τους κι από κοντά κι εμείς οι μικροί, εγώ κι ο αδελφός μου, ο Γιάννης ο Καβαλιώτης, ο Ψαρός, ο Γιάκουμος ο Πολίτης. Ανάμεσά στους βοσκούς επικρατούσε ευρύ πνεύμα αλληλεγγύης, με τα προβλήματα του ενός να είναι προβλήματα και όλων των άλλων. Για παράδειγμα, την εποχή της κουράς, προγραμμάτιζαν να κουρεύει ένας κάθε φορά τα κατσίκια του, ώστε να μπορούν να τον βοηθούν όλοι οι υπόλοιποι. Και το μεσημέρι παρακάθιζαν όλοι μαζί στο κοινό τραπέζι, που έστρωνε η νοικοκυρά, με απαραίτητο επιδόρπιο το ρυζόγαλο. Το ίδιο και στο άρμεγμα, όπου υπήρχε δυσκολία, ακόμα και στο βουνό όταν ανέβαιναν για **σώρεμα,** για να συγκεντρώσουν και να οδηγήσουν στο κοπάδι τα άγρια ζώα τους, συγκέντρωναν ό,τι ο καθένας συναντούσε, για να το οδηγήσει στον ιδιοκτήτη του.

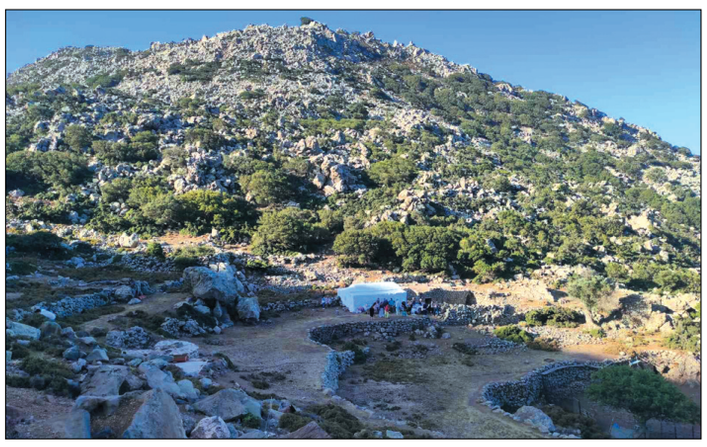

Άης Ζαχαριάς

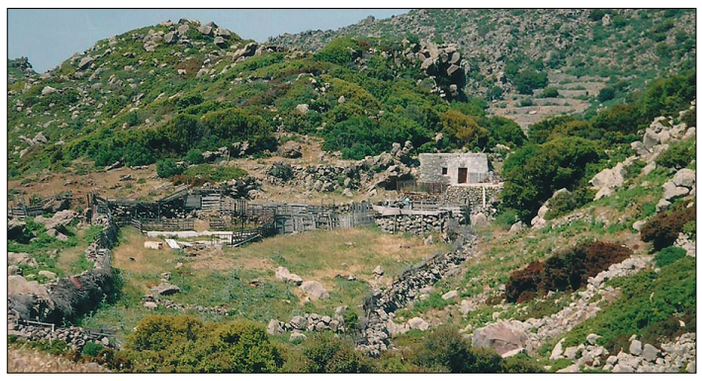

Τα Μπούκχα. Η μάντρα του Σφακιανού σήμερα.

Στα Μπούκχα έμεναν ως τις αρχές του καλοκαιριού και όταν άρχιζαν οι ζέστες, οπότε που **«ποστείρευγαν τα ζα»,** έφευγαν για πιο δροσερές περιοχές, θυμάμαι, ο Θρασύβουλος στο **Κάτερος,** ο Σπανός στο Άργος **στον Άϊ Δημήτρη**, ο πατέρας μου πάντα στο Άργος, στην αποστροφή **στον Κοκκινόμματο**. Εκεί έμενε όλο το καλοκαίρι, μαζί και όλη η οικογένειά μας και το Φθινόπωρο, την εποχή της γέννας, μετακόμιζε στου **Κατάγιαλου**, μια περιοχή απάνεμη, ήμερη, ήσυχη, που άρχιζε από τα κάτω Παλίσια ως τους πάνω κρατήρες του ηφαιστείου. Εκεί, στην εποχή της γέννας είχαμε τακτικόν επισκέπτη το **Βίτσιλα**, ένα αρπακτικό γεράκι, που πετώντας χαμηλά, εντόπιζε το υποψήφιο θήραμά του, το νεογέννητο ριφάκι και με ξαφνική κάθετη εφόρμηση το κτυπούσε στο κεφάλι, το σκότωνε και μετά προσγειωνόταν και το έτρωγε. Γι' αυτό βρισκόμασταν σε καθημερινή επιφυλακή για να σφυρίζομε με τη **μπουρού**, (το βούκχινο), ή να κτυπάμε τενεκέδες για να φοβούνται οι Βιτσίλοι με το θόρυβο και να μη πλησιάζουν. Κι εδώ άλλη παρατήρηση, που με προβλημάτιζε, αν όντως τα ζώα είναι άλογα ή αν έχουν κι αυτά λογική. Χωρίζαμε τα ριφάκια από τις μάνες, που έφευγαν για βοσκή, κι εκείνα έμεναν πίσω, στην **Κέλλα**, όπως λεγόταν ο χώρος παραμονής τους. Κι όταν αργότερα οι μάνες επέστρεφαν, τις αντιλαμβάνονταν από μακριά και άρχιζαν να βελάζουν και πριν καλά-καλά πλησιάσουν, έτρεχαν και μέσα σε κλάσμα δευτερολέπτου το καθένα εντόπιζε τη μάνα του και βρισκόταν κάτω από το **μαστάρι** της βυζαίνοντας. Προβληματισμός, που μέχρι σήμερα παραμένει αναπάντητος.

ΓΙΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ

ΤΟ ΟΧΙ ΤΟΥ 1940 ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ογδονταδύο χρόνια πέρασαν από το ιστορικό εκείνο πρωινό της 28ης Οκτωβρίου, κι όμως οι Έλληνες δεν ξεχνούν. Πάντα θυμούνται και τιμούν με τις πρέπουσες τιμές όσους, «τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι» έπεσαν στα Αλβανικά βουνά, αλλά και εκείνους που ύψωσαν το ανάστημα στον ιταμό εισβολέα κλείνοντας του την πόρτα.

Το ΟΧΙ του Μεταξά θα ζει αιώνια, για να θυμίζει το χρέος και να δείχνει το δρόμο, κάθε φορά, που ξένο ποδάρι απειλεί να πατήσει τα ιερά της Πατρίδας μας χώματα. Ήταν ένα ΟΧΙ, που βγήκε αυθόρμητα από το στόμα ενός ηγέτη, σε μια στιγμή που ολόκληρη η Ευρώπη σκιαζόταν κάτω από τις φτερούγες του Χιτλερικού αετού και κάτω από τα οκτώ εκατομμύρια των λογχών του Μουσολίνι. Ένα ΟΧΙ απλό, σεμνό αποφασιστικό και γεμάτο ήρεμη μεγαλοπρέπεια, που ήρθε για να θυμίσει ένα άλλο μεγαλόπρεπο ΟΧΙ του Αριστείδη προς τον Μαρδόνιο, του Λεωνίδα προς τους Πέρσες, του Μεσολογγίου προς τον Κιουταχή, του Διάκου προς τον Ομέρ Βρυώνη, του Παπαφλέσσα προς τον Ιμπραήμ. Είναι το ίδιο ΟΧΙ, που αντέταξεν ο Παλαιολόγος προς τον Πορθητή «**Το δε την Πόλιν σοι δούναι, ούτ' εμόν εστί, ούτε άλλου των κατοικούντων εν ταύτη. Κοινή γαρ γνώμη, πάντες αυτοπροαιρέτως αποθανούμεν και ου φεισόμεθα της ζωής ημών**». Το ΟΧΙ αυτό το Ελληνικό έγινε αιτία να ανατραπούν ή να καθυστερήσουν τα κατακτητικά σχέδια της Γερμανίας και να πάρει άλλη γραμμή η πορεία του πολέμου. Και το ΟΧΙ αυτό της Πατρίδας αντηχούσε στ'αυτιά των μαχομένων Ελλήνων, ενισχύοντας τους στον αγώνα κατά των επιδρομέων. Είναι γνωστές οι αντίξοες συνθήκες, με τις οποίες μάχονταν στα χιονισμένα βουνά οι φαντάροι μας. Την ίδια ώρα ένα άλλο κομμάτι των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, το Πολεμικό Ναυτικό, διέσχιζε με τα καράβια του τα πελάγη, πάλεψε σκληρά, κατάφερε σοβαρά πλήγματα στον εχθρό, γι' αυτό και δίκαια μοιράστηκε, μαζί με το Στρατό και την Αεροπορία, την ευγνωμοσύνη του Έθνους. Από την έναρξη των επιχειρήσεων τα Ελληνικά πολεμικά καράβια ανέλαβαν ενεργό δράση.Το πρωί της 31ης Οκτωβρίου τα Αντιτορπιλικά ΨΑΡΡΑ και ΣΠΕΤΣΕΣ βομβάρδιζαν επί ώρες πολλές τα ιταλικά στρατεύματα, που προχωρούσαν προς τα Γιάννενα, κατά μήκος της Αλβανικής ακτής, απέναντι από την Κέρκυρα, με σημαντικές απώλειες σε προσωπικό και υλικό. Λίγες μέρες μετά, ανήμερα τα Χριστούγεννα, το υποβρύχιο ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΗΣ με κυβερνήτη τον Ιατρίδη, συνέλαβε ιταλικό εμπορικό πλοίο με στρατιωτικά εφόδια, το οποίο βύθισε, αφού συνέλαβε ως αιχμαλώτους το πλήρωμα. Από την ανάκριση που έγινε, προέκυψαν πολύτιμα στοιχεία για τις κινήσεις του ιταλικού στόλου. Και τότε πήραν πορεία τα 6 ελληνικά υποβρύχια, προς την Αδριατική, προκειμένου να εμποδίσουν την ελεύθερη διακίνηση του εχθρού. Παλιά σκάφη, πεπαλαιωμένο το υλικό τους, αλλεπάλληλες οι βλάβες, που τα ανάγκαζαν να αναδύονται, μέσα σε εχθρικά νερά, για να τις επισκευάσουν. Και όλα αυτά χωρίς απώλειες, ενώ έστειλαν στον υγρό τάφο της Αδριατικής εχθρικά πλοία συνολικής χωρητικότητας 80.000 τόνων. Τα ιταλικά μεταγωγικά Λομπάρντια 20.000 τον. Λιγκούρια 15.500 τον. Σαρντένια 11.500, που μετέφερε στην Αλβανία την επίλεκτη μεραρχία «Λύκοι της Τοσκάνης», Κάρνια 5.500 τον. αυτά κι άλλα πολλά έμφορτα από ιταλικά στρατεύματα, εβλήθησαν από τορπίλες των Ελληνικών υποβρυχίων και οδηγήθηκαν στον υγρό τάφο. Την ίδια ώρα τα Ελληνικά αντιτορπιλικά, τα ναρκαλιευτικά και άλλων τύπων πλοία είχαν αναλάβει την μεταφορά στρατευμάτων, τροφίμων, πυρομαχικών ακόμα και υποζυγίων, στα μέτωπα του πολέμου, ενώ είχαν επιφορτιστεί και με την προστασία των παράκτιων περιοχών της χώρας, από εχθρική προσβολή. Αξίζει να σημειωθεί ότι, το Ελληνικό πολεμικό Ναυτικό αντέταξε 6 υποβρύχια παλαιού τύπου και απηρχαιωμένου υλικού απέναντι σε 150 Ιταλικά υποβρύχια και η ίδια αναλογία υπήρχε και στους άλλους τύπους πλοίων. Και όμως το Ελληνικό Ναυτικό δεν είχε υποστεί καμιά ζημιά ή απώλεια, μέχρις ότου μπήκε στον πόλεμο η Γερμανία. Μετά την κατάληψη των Αθηνών, ο Ελληνικός στόλος απέπλευσε προς την Αλεξάνδρεια, όπου τον περίμενε ένα νέο πεδίον δόξης λαμπρό. Μαχόμενα στο πλευρό των συμμάχων, πλοία του Πολεμικού μας Ναυτικού έφτασαν μέχρι τη Βομβάη των Ινδιών, και μάλιστα υπό την κάλυψη των πυροβόλων του θρυλικού θωρηκτού ΑΒΕΡΩΦ, ενώ ολόχρυσες σελίδες δράσης, δόξας και ναυτικού μεγαλείου έγραψαν τα Αντιτορπιλικά μας κατά τις επιχειρήσεις κατά των Γερμανών στην περιοχή Μεσογείου- Δωδεκανήσου.

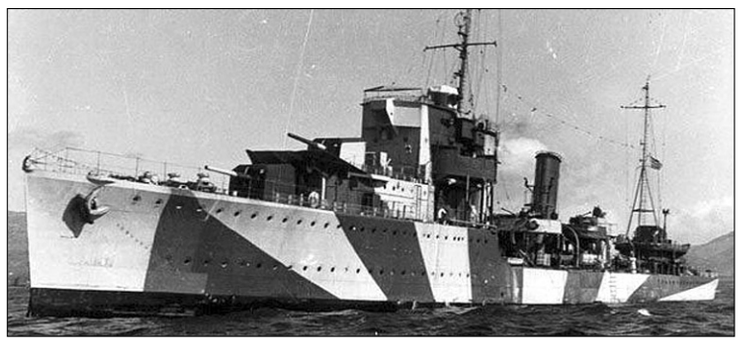

Το Αντιτορπιλικό «Βασίλισσα Όλγα»

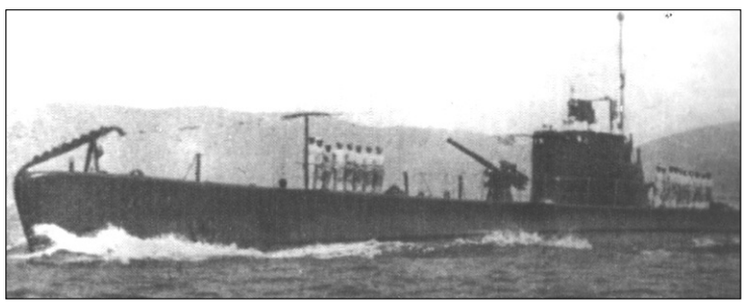

Το Υποβρύχιο «Γλαύκος»

Η δράση του Π.Ν. στο Β' παγκόσμιο πόλεμο, προκάλεσε το θαυμασμό των συμμάχων, και ιδιαίτερα της ηγεσίας του Αγγλικού Πολεμικού Ναυτικού, ενώ στο Πολεμικό μας Ναυτικό ανήκει μεγάλο μέρος των δηλώσεων των δυο πρωταγωνιστών του πολέμου:

α.- του Ουίνστων Τσώρτσιλ ότι «*Μέσα στα πολλά παραδείγματα ηρωισμού, που σημειώθηκαν στον πόλεμο αυτό, σπάνια θα βρει κανείς ευγενέστερες πράξεις, όπως αυτές που έγιναν στην Ελλάδα, για την υπεράσπιση των αρχών της Ελευθερίας*». Και

β.- του ίδιου του Χίτλερ ότι «*Χάριν της ιστορικής αλήθειας και δικαιοσύνης, είμαι υποχρεωμένος να διαπιστώσω ότι, εκ των αντιπάλων μας, μόνον ο Έλληνας Στρατιώτης μας πολέμησε με παράτολμο θάρρος και ύψιστη περιφρόνηση προς τον θάνατο. Στην Ελλάδα νικήθηκα...*»

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

9 Οκτωβρίου 1943. Οι πολεμικές επιχειρήσεις στην περιοχή των Δωδεκανήσων βρίσκονταν στο «φόρτε» τους. Τα Γερμανικά Stukas στόχευαν καθημερινά τα συμμαχικά πλοία, που επιχειρούσαν στην περιοχή, κι εκείνα απαντούσαν με καταιγιστικά πυρά και φυσικά με απώλειες εκατέρωθεν. Εφιάλτης των Γερμανών είχε γίνει τότε το **θρυλικό Αντιτορπιλικό «Μιαούλης» με κυβερνήτη τον τότε Πλωτάρχη και μετέπειτα Αντιναύαρχο Κωνσταντίνο Νικητιάδη,** για τη δράση του οποίου η Νίσυρος, στην οποία βρίσκονται οι ρίζες του, πρέπει να νιώθει περήφανη. Αυτή την ημέρα ο «Μιαούλης» έπλεε με άλλα συμμαχικά πλοία δυτικά της Λέρου, οπότε δέχθηκε σφοδρή αεροπορική επιδρομή από Γερμανικά αεροπλάνα, όμως με επιδέξιους χειρισμούς και απαντώντας με επιτυχία στα Γερμανικά πυρά κατάφερε να ξεφύγει άτρωτος. Κι αντί να τρέξει να καλυφθεί, έσπευσε να περισυλλέξει το πλήρωμα του Αγγλικού Αντιτορπιλικού «Πάνθηρ», το οποίο είχεν υποστεί σοβαρές βλάβες από Γερμανικές βόμβες και στη συνέχεια πλησίασε το επίσης βομβαρδισμένο και ρυμουλκούμενο Αγγλικό Αντιτορπιλικό «Καρλάι», το οποίο συνόδευσε ως την Αλεξάνδρεια. Ήταν μια σοβαρή επιχείρηση, μια από τις τόσες άλλες, που βρίσκονται καταχωρισμένες στο Μητρώο του ηρωικού Ναυάρχου Νικητιάδη, την οποίαν καταγράφομε, λόγω επικαιρότητας.

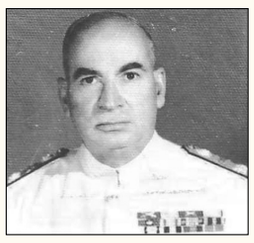

Αντιναύαρχος
Κωνσταντίνος Νικητιάδης

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

Τα μαθητικά νιάτα της Νισύρου, με την ευκαιρία του εορτασμού της Εθνικής επετείου της 28ης Οκτωβρίου, υποκλίθηκαν, για μια ακόμα φορά, στη μνήμη των ηρωικών μορφών των προγόνων τους, που θυσιάστηκαν, για να απαντήσουν στην ιταμή πρόκληση του Ιταλού επιδρομέα και να παραδώσουν την Πατρίδα ελεύθερη στις επόμενες γενιές.

Μέσα σε κλίμα πατριωτικής έξαρσης και εθνικού παλμού, πήραν μέρος και ομόρφυναν με την παρουσία τους τις εκδηλώσεις, που οργάνωσε ο Δήμος. Με περήφανο βλέμμα και τη σκέψη στραμμένη στα κατορθώματα «εκείνων», στη μνήμη των οποίων αυτή την ημέρα έκλινε γόνυ ευγνωμοσύνης ολόκληρη η Ελλάδα, παραβρέθηκαν στην πανηγυρική Αρχιερατική Δοξολογία, που εψάλη στον καθεδρικό Ναό της Ποταμίτισσας, χοροστατούντος του σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.Ναθαναήλ, στη διάρκεια της οποίας εκφωνήθηκε και ο πανηγυρικός της ημέρας από το διευθυντή του Γυμνασίου-Λυκείου Γιάννη Κουλάκη.

Στη συνέχεια υποκλίθηκαν στη μνήμη του ηρωικού Υπολοχαγού Χατζηευαγγέλου και κατέθεσαν στεφάνι στην προτομή του, η οποία κοσμεί την πλατεία του Δημαρχείου. Και μετά στην πλατεία Ηρώου, όπου ο Μητροπολίτης τέλεσε δέηση υπέρ των πεσόντων, κατατέθηκαν στο Ηρώο στεφάνια από το Δήμαρχο, τα σχολεία, τους εκπροσώπους των τοπικών Αρχών και Υπηρεσιών και ακολούθησε παρέλαση στρατιωτικού αγήματος και των μαθητών των σχολείων, προ των επισήμων και των γονιών, που με έκδηλη περηφάνια καμάρωναν τα παιδιά τους. Τα νιάτα της Νισύρου, επηρεασμένα από τον ηρωισμό και τη θυσία των Ελλήνων μαχητών, στα χιονισμένα βουνά της Αλβανίας. «βροντοφώναξαν», με την όλη παρουσία τους, το δικό τους ΟΧΙ, στις ιταμές προκλήσεις και στις επεκτατικές εμμονές ενός άλλου, εξ Ανατολών αυτή τη φορά, επιδρομέα. Από τις εκδηλώσεις είναι οι φωτογραφίες, που δημοσιεύομε.

Νισύρικα Μαντάτα

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ
ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ
ΑΥΞΗΣΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΜΟΝΟ ΣΤΟ Ν. ΑΙΓΑΙΟ

Κατά 35 άτομα αυξήθηκε ο πληθυσμός της Νισύρου στη δεκαετία, που μας πέρασε. Αυτό προέκυψε από τα αποτελέσματα της τελευταίας απογραφής, σύμφωνα με την οποία ο πληθυσμός της Νισύρου έφτασε τους 1043 (548 άνδρες και 495 γυναίκες) έναντι των 1008 (543 άνδρες και 465 γυναίκες), που είχαν απογραφεί το 2011. Σύμφωνα με τα στοιχεία, που έδωσε στη δημοσιότητα η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία, από τις 13 Περιφέρειες της Χώρας, στις 12 παρατηρήθηκε μείωση πληθυσμού, εκτός από την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου, η οποία παρουσίασε αύξηση. Συγκεκριμένα, ενώ το 2011 η Περιφέρεια (Κυκλάδων - Δωδεκανήσου) αριθμούσε 309.000 κατοίκους, το 2021 ο αριθμός έφτασε τους 324.000.

Για ό,τι αφορά τον γενικό πληθυσμό της Χώρας, από 10.816.286 που ήταν το 2011, στην τελευταία απογραφή μειώθηκε στους 10.432.481, (- 3,5%) από τους οποίους οι 5.075.249 είναι άνδρες και 5.357.232 γυναίκες. Το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού και συγκεκριμένα 3.792.469 κάτοικοι, διαμένουν στην Αττική και ακολουθεί η Κεντρική Μακεδονία με 1.792.069 κατοίκους. Όπως σημειώνει η ΕΛ.ΣΤΑΤ. το πρόβλημα της υπογεννητικότητας, που υποβόσκει εδώ και χρόνια, επιδεινώθηκε δραματικά, με αιτία την οικονομική κρίση, την πανδημία, αλλά και τον πόλεμο στην Ουκρανία.

ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Με σκοπό τον περιορισμό της αλόγιστης θήρευσης και την προστασία του οικοσυστήματος, το δημοτικό συμβούλιο Νισύρου, με την έναρξη της νέας κυνηγετικής περιόδου, εξέδωσεν απόφαση, με την οποία οι μέρες κυνηγίου περιορίζονται σε δυο κάθε εβδομάδα και συγκεκριμένα κάθε Τετάρτη και Κυριακή, αντί των τριών, που προβλέπονταν ως τώρα. Η εφαρμογή της απόφασης ανατέθηκε στα εντεταλμένα τοπικά όργανα, τα οποία είναι υπεύθυνα και για τον έλεγχο της λαθροθηρίας, της ύπαρξης κυνηγετικής άδειας, άδειας οπλοκατοχής κλπ.

Εξάλλου ο Δήμαρχος και το δημοτικό συμβούλιο, με ανακοίνωσή τους καλούν τους κυνηγούς να σεβαστούν την απόφαση αυτή και να δραστηριοποιούνται με τρόπο φιλικό προς τα περιβάλλον, ώστε να αποφευχθούν κάποια έκτροπα του παρελθόντος και ανεπίτρεπτες συμπεριφορές τόσο προς τους κατοίκους, όσο και προς το περιβάλλον του νησιού. Στην έκδοση της απόφασης του δημοτικού συμβουλίου, ασφαλώς θα συνέβαλε και το γεγονός ότι, με την έναρξη της κυνηγετικής περιόδου, συνελήφθη στη Νίσυρο, από όργανα της δασοφυλακής, λαθροθήρας, που είχε στην κατοχή του εννέα (9) θηρευμένες πέρδικές, αντί των τεσσάρων (4) επιτρεπομένων. Του αφαιρέθηκε η άδεια κυνηγίου, κατασχέθηκαν το όπλο, τα φυσίγγια και τα θηράματα, ενώ σχηματίσθηκε δικογραφία εις βάρος του. Με εντολή του Εισαγγελέα αφέθηκε ελεύθερος, ενώ παραπέμφθηκε να δικαστεί σε τακτική δικάσιμο.

ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΣΧΗ LIONS
ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΝΑΛΥΤΗ ΓΛΥΚΟΖΥΛΙΩΜΕΝΗΣ ΣΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟ

Στα πλαίσια του προγράμματος δημιουργίας Διαβητολογικού Ιατρείου σε πέντε νησιά (Νίσυρο, Αρκιούς, Πάτμο, Κω (Κέφαλο), Καστελλόριζο), το παράρτημα Lions Δωδεκανήσου προσέφερε ένα ακόμα αναλυτή γλυκοζυλιωμένης, με τα αναλώσιμά του, στο περιφερειακό ιατρείο Νισύρου. Η παράδοση έγινε στην διευθύντρια του Ιατρείου Ιατρό Ειρήνη Ντιάκωβα, από την Αντικυβερνήτη των Lions Μαρία Πολίτου, παρουσία της Προέδρου της Λέσχης Κω Νίλουφερ Τλε, της αναπληρώτριας Προέδρου Ειρήνης Χατζηχριστοφή, και από πλευράς Νισύρου παραβρέθηκαν ο Αντιδήμαρχος Βασ. Πάχος, η Πρόεδρος Γεωργία Ροζάνη και το μέλος Σμαρώ Σακελλαρίδη. Όπως δηλώθηκε αρμοδίως, εκτός από την παράδοση του αναλυτή Γλυκοζυλιωμένης, το πρόγραμμα προβλέπει ελαιοχρωματισμό των Ιατρείων, τοποθέτηση πινακίδας με το σήμα της Lions, προμήθεια αναλωσίμων, συνολικής δαπάνης 17.700 ευρώ, τα οποία θα καλυφθούν από το Διεθνές Ταμείο Lions LCIF, με συνδρομή και της Λέσχης Κω.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Είχε προχωρήσει η διαδικασία εκτύπωσης της εφημερίδας όταν μας ήρθε το θλιβερό άγγελμα του θανάτου του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΟΥΜΕΝΤΟΥ στη Ρόδο, ενός καλού φίλου και θερμού πατριώτη, ο οποίος έφυγε από τη ζωή αφήνοντας πίσω του ανεξίτηλα σημάδια της αγάπης του για την κοινή γενέτειρά μας Νίσυρο. Τα συλλυπητήριά μας στους οικείους του.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ : Διώροφη εξοχική κατοικία, στην περιοχή Αγίων Θεοδώρων, στο 62,3 χιλμ. της νέας εθνικής οδού Αθηνών – Κορίνθου, στην είσοδο του οικισμού Θεάς Αρτέμιδος, γωνία Μεγάλου Αλεξάνδρου και αγροτικού δρόμου, πλησίον του πρώην βενζινάδικου Χανικιάν (με μαύρα κάγκελα). Η κατοικία αποτελείται από δυο ξεχωριστά διαμερίσματα :

- Ισόγειο 98,1 τ.μ. με αποθήκη 5,62 τ.μ και αίθριο 5 τ.μ.
- 1ο όροφο 85.76 τ.μ.

Είναι εγγεγραμμένη στο Κτηματολόγιο, χωρίς καμμιά πολεοδομική ή άλλης μορφής εκκρεμότητα.

Τηλέφωνο επικοινωνίας, μόνο δια ζώσης και όχι μηνύματα, 6938288064 **Γεώργιος Οικονομίδης.**

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ ΣΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΔΙΚΤΥΟ ΓΕΩΠΑΡΚΩΝ ΤΗΣ UNESCO

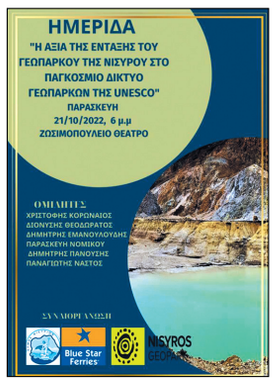

Με πρωτοβουλία του Δήμου Νισύρου, σε συνεργασία με την ακτοπλοϊκή εταιρεία Blue Star και τη Διεύθυνση Γεωπάρκων της Unesco, οργανώθηκε ημερίδα στη Νίσυρο με θέμα «Η αξία της ένταξης του Γεωπάρκου Νισύρου στο παγκόσμιο δίκτυο Γεωπάρκων της Unesco». Η ημερίδα οργανώθηκε, στα πλαίσια της προκριματικής διαδικασίας για την ένταξη της Νισύρου στο δίκτυο, την Παρασκευή 21 Οκτωβρίου στο Ζωσιμοπούλειο, παρέστησαν δε και μίλησαν οι :

- **Χριστοφής Κορωναίος** Δήμαρχος Νισύρου
- **Δημ. Εμμανουλούδης** καθηγητής του τμήματος Δασολογίας και Φυσικού περιβάλλοντος του Διεθνούς Πανεπιστημίου Ελλάδος και Διευθυντής της Πανεπιστημιακής έδρας της Unesco στην Ελλάδα.
- **Διον. Θεοδωράτος,** Διευθυντής εμπορικής εκμετάλλευσης της εταιρείας Attica Group.
- **Παναγ. Νάστος** Πρόεδρος της Ελληνικής Μετεωρολογικής Εταιρείας, καθηγητής Κλιματολογίας του ΕΚΠΑ και μέλος της Α.Ε.Ε. της Unesco
- **Παρασκευή Νομικού** καθηγήτρια Γεωλογίας και Κλιματολογίας του ΕΚΠΑ
- **Δημ. Πανούσης** μεταπτυχιακός φοιτητής και μέλος της ερευνητικής ομάδας του τμήματος Γεωλογίας και Γεωπεριβάλλοντος του ΕΚΠΑ.

Όλοι οι ομιλητές αναφέρθηκαν στις προσπάθειες που έχουν γίνει και στη σημασία που έχει για τη Νίσυρο η ένταξή της στο παγκόσμιο δίκτυο Γεωπάρκων, ενώ το ακροατήριο με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αλλά και αισιοδοξία επληροφορείτο από τα πιο αρμόδια χείλη, ότι εφ' όσον επιτύχει και ολοκληρωθεί η καταβαλλομένη προσπάθεια, τότε θα δημιουργηθούν πρωτοπόρες δράσεις, επωφελείς για το μέλλον του νησιού και ευνοϊκές για την εξέλιξη της τοπικής κοινωνίας για κάθε επιμέρους τομέα. Για την προστασία του περιβάλλοντος, τον τουρισμό, την οικονομία, τον τομέα των επιχειρήσεων, αλλά κα για την απλή καθημερινότητα, θα δημιουργηθούν καινοτόμες προϋποθέσεις ανέλιξης και ευημερίας, τόσο σε ατομικό, όσο και σε συλλογικό επίπεδο.

Απ' ό,τι δήλωσαν τα μέλη του επιστημονικού κλιμακίου, θα επανέλθουν σύντομα στη Νίσυρο, για ευρύτερη αξιολόγηση σημείων Γεωλογικού και Ηφαιστειολογικού ενδιαφέροντος, αλλά και για ευρύτερη ενημέρωση του κοινού, ενώ ο Δήμαρχος έκαμε έκκληση προς το τοπικό κοινό, να ανταποκριθούν στην καταβαλλομένη προσπάθεια και να συμβάλουν στο μέγιστο, ώστε η ένταξη της Νισύρου στο παγκόσμιο Γεωπάρκο της Unesco να γίνει πραγματικότητα.

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ
Ο ΥΦΕΘΑ Ν. ΧΑΡΔΑΛΙΑΣ ΕΠΙΣΚΕΦΤΗΚΕ ΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

Ενημερωτικήν επίσκεψη και μάλιστα με υψηλό συμβολισμό, λόγω της κρισιμότητας της καταστάσεως, πραγματοποίησε ο Υφυπουργός Εθνικής Αμύνης Νίκος Χαρδαλιάς στις στρατιωτικές μονάδες των μικρών νησιών του Αιγαίου. Στα πλαίσια της επίσκεψης, ο κ. Χαρδαλιάς έφτασε και στη Νίσυρο την Τρίτη 27 Σεπτεμβρίου, συνοδευόμενος από το διοικητή ΑΣΔΕΝ Αντιστράτηγο Δημ. Χούπη, και το διοικητή της 80 ΑΔΤΕ Ταξίαρχο Σπυρίδωνα Κογιάννη.

Επισκέφθηκε το στρατόπεδο του νησιού, όπου τον υποδέχθηκε ο διοικητής Ταγματάρχης Γεώργιος Πέσκας, παρουσία και του Δημάρχου Χριστοφή Κορωναίου. Ακολούθησε επιθεώρηση των εγκαταστάσεων και ακολούθως ο Υφυπουργός ενημερώθηκε για την αποστολή και για τις τρέχουσες επιχειρησιακές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες της Μονάδας και έλαβε τη διαβεβαίωση για την άρτια επιχειρησιακήν ετοιμότητα των ανδρών της.

Σε ομιλία του προς τους άνδρες της Μονάδας δήλωσε πως η Ελλάδα σέβεται τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου και επιζητεί ένα πλαίσιο συνεργασίας και αμοιβαίου σεβασμού με τη γείτονα Τουρκία, ενώ αναφέρθηκε και στην κοινωνική συμβολή του στρατού στα νησιά για την επίλυση προβλημάτων τους. Προσφωνώντας τον Υφυπουργό ο Δήμαρχος, αναφέρθηκε στη στενή σχέση συνεργασίας μεταξύ του Δήμου, της Ταξιαρχίας και της διοίκησης της τοπικής δύναμης, και ευχαρίστησε για τη συμβολή τους στην εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών του Δήμου και τελειώνοντας, του πρόσφερε αναμνηστικό δώρο εκ μέρους του Δήμου.

Απαντώντας ο Υφυπουργός, ευχαρίστησε το Δήμαρχο και για την υποδοχή και για το αναμνηστικό δώρο και δήλωσε ότι, το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης θα βρίσκεται πάντα στο πλευρό της Νισύρου και όλων των νησιών, συμπαραστεκόμενο στην αντιμετώπιση των προβλημάτων τους. Από τη Νίσυρο ο κ. Χαρδαλιάς ανεχώρησε για την Τήλο.

ΜΕ ΤΣΕΡΤΟ ΚΑΙ ΚΟΤΣΙΡΑ ΕΚΛΕΙΣΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Πλούσιο, όπως γράψαμε, ήταν κι εφέτος το πρόγραμμα πολιτιστικών εκδηλώσεων του Δήμου, με το οποίο ψυχαγωγήθηκαν οι κάτοικοι αλλά και οι πολυπληθείς θερινοί επισκέπτες του νησιού μας. Το πρόγραμμα έκλεισε με δυο συναυλίες, τις οποίες παρουσίασαν εκλεκτοί και πασίγνωστοι καλλιτέχνες.

Στις 15 Σεπτεμβρίου ο **Μπάμπης Τσέρτος,** με την καλλικέλαδη και μελωδική φωνή του, παρουσίασε ένα πλούσιο πρόγραμμα με τραγούδια παραδοσιακά δημοτικά, ρεμπέτικα, σμυρναίικα, λαϊκά, ενώπιον πυκνού ακροατηρίου, το οποίο με ενθουσιώδεις εκδηλώσεις εξέφραζε την ικανοποίηση και την ευχαρίστησή του. Τρεις μέρες μετά, στις 18 του ίδιου μήνα, ένας άλλος πασίγνωστος καλλιτέχνης, ο **Γιάννης Κότσιρας,** ο ερωτικός ερμηνευτής της νεότερης γενιάς, με την εκφραστική φωνή του, γοήτευσε το ακροατήριό του με ένα πλούσιο πρόγραμμα από παλιά και νέα τραγούδια, τα οποία έχουν αγαπήσει και έχουν τραγουδήσει όλες οι νεότερες γενιές. Και ο Γιάννης Κότσιρας επευφημήθηκε ζωηρά από το ακροατήριό του, το οποίο τον ευχαρίστησε για την ωραία βραδιά, που τους χάρισε.

Με την ολοκλήρωση του προγράμματος των εκδηλώσεων, ο Δήμαρχος Χριστοφής Κορωναίος εξέφρασε τις ευχαριστίες του σε όλους, όσοι συνέβαλαν στην οργάνωση και επιτυχία των εκδηλώσεων, ενώ δήλωσε ότι «εδώ στα ακριτικά νησιά μας είναι σημαντικό να κάνουμε το καλύτερο δυνατό, ώστε να μην αισθάνονται οι κάτοικοι αποκομμένοι και απομονωμένοι από την υπόλοιπη Ελλάδα. Ο πολιτισμός είναι σημαντικός παράγοντας στην ανθρώπινη φύση, για να μπορεί να ευημερεί και να αντλεί δύναμη για το μέλλον».

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΤΣΙΡΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

«Μου ζητήσατε φωτογραφία από τη Νίσυρο. Η αλήθεια είναι ότι είναι τόσο όμορφη, που δεν ήξερα ποια να διαλέξω. Αποφάσισα να πάω στην πιο κλασσική, στο Ηφαίστειο. Η Νίσυρος όμως είναι συνολικά μια κούκλα. Νικιά, Εμπορειό, Πάλοι Μανδράκι Λουτρά. Είναι τέτοιας ομορφιάς, που δεν είναι ένα νησί, που απλά αξίζει να το επισκεφτείς. Είναι ένας ευλογημένος τόπος, που είναι υποχρέωση να τον ανακαλύψετε. Προσωπικά δε μπορώ να ξεπεράσω την επίσκεψή μου αυτή. Νιώθω την ανάγκη να ξαναπάω σύντομα».

ΟΜΑΛΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ

Με τον καθιερωμένο Αγιασμό, με πλήρες διδακτικό προσωπικό και χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα, έγινε τη Δευτέρα 12 Σεπτεμβρίου, η έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς στα σχολεία της Νισύρου, στο Δημοτικό, στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο.

Τον Αγιασμό σε κάθε σχολείο τέλεσε ο **Αρχιμανδρίτης Στέφανος**, με την παρουσία του Δημάρχου **Χριστοφή Κορωναίου**, μελών του δημοτικού συμβουλίου και γονέων των μαθητών και φυσικά όλων των διδασκόντων και διδασκομένων, με επικεφαλής τους διευθυντές **Γιάννη Κουλάκη** του Γυμνασίου-Λυκείου και **Ιωάννα Τορίζη** του Δημοτικού, οι οποίοι καλωσόρισαν τους νέους μαθητές, συνέστησαν επιμέλεια και αφοσίωση στα μαθήματα και ευχήθηκαν σε όλους καλή πρόοδο.

Χαιρετισμόν απηύθυνε και ο Δήμαρχος, ο οποίος ευχήθηκε εις μεν τους μαθητές καλή σχολική χρονιά, υγεία και πρόοδο στο ταξίδι της γνώσης και της πνευματικής καλλιέργειας, εις δε τους εκπαιδευτικούς καλή, ασφαλή και δημιουργική χρονιά και καλή επιτυχία στο δύσκολο ρόλο, που αναλαμβάνουν, δηλώνοντας πως ο Δήμος με ευθύνη και συνέπεια, θα βρίσκεται πάντα δίπλα σε μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς και θα ακούει τα προβλήματα τους, ώστε μαζί να βρεθούν λύσεις για την εύρυθμη λειτουργία των σχολικών κοινοτήτων.

Εφέτος το Δημοτικό σχολείο θα στερηθεί τις υπηρεσίες του **Δημήτρη Τσουλάτου** επί πολλά χρόνια διευθυντή του σχολείου και του **Απόστολου Καλούδη**, δυο πεπειραμένων και εξαίρετων εκπαιδευτικών, οι οποίοι πέρα από τα κύρια καθήκοντα τους φρόντιζαν πάντα να συντηρούν και να μεταδίδουν στα νέα παιδιά κάθε γενιάς όλα τα στοιχεία της παράδοσης, που ανέκαθεν πλαισίωναν σχολικές εκδηλώσεις, όπως η γιορτή των Τριών Ιεραρχών, τα Κάλαντα, η Καλαντήρα κ.α. Συνταξιοδοτήθηκαν και έφυγαν από το σχολείο, όμως άφησαν πίσω τους σημάδια ανεξίτηλα της προσφοράς τους, αλλά και ένα κενό δυσαναπλήρωτο.

Σύμφωνα με στοιχεία, που περιήλθαν εις γνώση της εφημερίδας μας, η δύναμη των σχολείων στη νέα χρονιά έχει ως ακολούθως:

ΔΗΜΟΤΙΚΟ	ΓΥΜΝΑΣΙΟ	ΛΥΚΕΙΟ
Ταξ. Α΄ 10 (αγ. 5 κορ. 5)	6 (αγ. 1 κορ. 5)	6 (αγ. 3 κορ. 3)
Ταξ. Β΄ 6 (αγ. 2 κορ. 4)	8 (αγ. 5 κορ. 3)	6 (αγ. 3 κορ. 3)
Ταξ. Γ΄ 9 (αγ. 6 κορ. 3)	8 (αγ. 4 κορ. 4)	6 (αγ. 3 κορ. 3)
Ταξ. Δ΄ 11 (αγ. 6 κορ. 5)		
Ταξ. Ε΄ 12 (αγ. 9 κορ. 3)		
Ταξ. Στ΄11 (αγ. 3 κορ. 8)		
59 (αγ. 31 κορ. 28)	**22 (αγ.10 κορ.12)**	**18 (αγ. 9 κορ. 9)**